

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning	sida
	I <i>Meddelanden</i>	
	Domstolen	
	DOMSTOLEN	
1999/C 20/01	Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 12 november 1998 i mål C-102/96: Europeiska gemenskapernas kommission mot Förbundsrepubliken Tyskland (Fördragsbrott – Direktiven 64/433/EEG, 91/497/EEG och 89/662/EEG – Skyldighet att förse griskött med speciell märkning och att värmebehandla det)	1
1999/C 20/02	Domstolens dom av den 17 november 1998 i mål C-391/95 (begäran om förhandsavgörande från Hoge Raad der Nederlanden): Van Uden Maritime BV, som bedriver verksamhet under namnet Van Uden Africa Line mot Kommanditgesellschaft in Firma Deco-Line m.fl. (Brysselkonventionen – Skiljeklausul – Provisorisk betalning – Begreppet interimistiska åtgärder)	2
1999/C 20/03	Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 19 november 1998 i mål C-150/94: Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland, med stöd av Förbundsrepubliken Tyskland, mot Europeiska unionens råd, med stöd av Konungariket Spanien och Europeiska gemenskapernas kommission (Talan om ogiltigförklaring – Gemensam handelspolitik – Förordning (EG) nr 519/94 – Importkvoter för vissa leksaker från Folkrepubliken Kina)	3
1999/C 20/04	Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 19 november 1998 i mål C-66/96 (begäran om förhandsavgörande från Sø- og Handelsretten): Handels- og Kontorfunktionærernes Forbund i Danmark m.fl. mot Fællesforeningen for Danmarks Brugsforeninger m.fl. (Likabehandling av kvinnor och män – Lön – Arbetsvillkor för en gravid kvinna)	3
1999/C 20/05	Domstolens dom (första avdelningen) av den 19 november 1998 i mål C-252/96 P: Europaparlamentet mot Enrique Gutiérrez de Quijano y Lloréns (Överklagande – Förfarande vid förstainstansrätten – Förbud mot nya grunder – Tillämplighet på förstainstansrätten – Tjänstemän – Överflyttning mellan institutionerna)	4

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (<i>forts.</i>)	sida
1999/C 20/06	Domstolens dom (femte avdelningen) av den 19 november 1998 i mål C-235/97: Republiken Frankrike mot Europeiska gemenskapernas kommission (EUGFJ – Avslut av räkenskaper – Räkenskapsåret 1993 – Spannmål – Exportbidrag för mjukost) . . .	5
1999/C 20/07	Domstolens dom (första avdelningen) av den 19 november 1998 i mål C-316/97 P: Europaparlamentet mot Giuliana Gaspari (Överklagande – Tjänstemän – Sjukledighet – Läkarintyg – Läkarundersökning – Slutsatser som strider mot läkarintyget – Motiveringsskyldighet – Rätten till försvar)	5
1999/C 20/08	Domstolens dom av den 24 november 1998 i mål C-274/96 (begäran om förhandsavgörande från Pretura Circondariale di Bolzano, sezione distaccata di Silandro): brottmål mot Horst Otto Bickel och Ulrich Franz (Fri rörlighet för personer – Lika-behandling – Regler om språk i brottmål)	6
1999/C 20/09	Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 25 november 1998 i mål C-214/96: Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Spanien (Fördragsbrott – Underlåtenhet att införliva direktiv 76/464/EEG)	6
1999/C 20/10	Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 25 november 1998 i mål C-308/97 (begäran om förhandsavgörande från Pretura circondariale di Bari): Giuseppe Manfredi mot Regione Puglia (Vin – Nyplantering av vinstockar – Bordsdruvor)	7
1999/C 20/11	Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 26 november 1998 i mål C-1/97 (begäran om förhandsavgörande från Verwaltungsgericht der Freien Hansestadt Bremen): Mehmet Birden mot Stadtgemeinde Bremen (Associeringsavtalet EEG-Turkiet – Fri rörlighet för arbetstagare – Artikel 6.1 i associeringsrådets beslut nr 1/80 – Tillämpningsområde – En turkisk medborgare som har ingått ett avtal om visstidsanställning inom ramen för ett program som finansieras av de offentliga myndigheterna och som har till syfte att hjälpa biståndstagare att ta sig in på arbetsmarknaden)	7
1999/C 20/12	Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 26 november 1998 i mål C-7/97 (begäran om förhandsavgörande från Oberlandesgericht Wien): Oscar Bronner GmbH & Co. KG mot Mediaprint Zeitungs- und Zeitschriftenverlag GmbH & Co. KG, Mediaprint Zeitungsvertriebsgesellschaft mbH & Co. KG och Mediaprint Anzeingengesellschaft mbH & Co. KG (Artikel 86 i EG-fördraget – Missbruk av dominerande ställning – Ett tidningsföretag i dominerande ställning i en medlemsstat som förvägrar en konkurrerande dagstidning i samma medlemsstat tillgång till dess system för tidningsutbärning)	8
1999/C 20/13	Domstolens dom (andra avdelningen) av den 26 november 1998 i mål C-370/96 (begäran om förhandsavgörande från Dioikitiko Efeteio Thessalonikis): Covita AVE mot Elliniko Dimosio (grekiska staten) (Förordning (EEG) nr 1591/92 – Utjämningsavgifter på import av körsbär från Bulgarien – Bokföring – Uppbörd i efterhand) . . .	8

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (<i>forts.</i>)	sida
1999/C 20/14	Domstolens dom av den 1 december 1998 i mål C-326/96 (begäran om förhandsavgörande från Employment Appeal Tribunal, London): B. S. Levez mot T. H. Jennings (Harlow Pools) Ltd (Socialpolitik – Manliga och kvinnliga arbetstagare – Lika lön – Artikel 119 i EG-fördraget – Direktiv 75/117/EEG – Sanktioner vid överträdelser av diskrimineringsförbudet – Utestående lön – Nationell lagstiftning som begränsar rätten till utestående lön till de två år som föregår talans väckande – Likartade inhemska åtgärder)	9
1999/C 20/15	Domstolens dom av den 1 december 1998 i mål C-410/96 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal de grande instance de Metz): brottmål mot André Ambry (Frihet att tillhandahålla tjänster – Fri rörlighet för kapital – Ställande av ekonomisk säkerhet – Huruvida den säkerhet som en resebyrå måste ha för att bedriva sin verksamhet även kan ställas av ett kreditinstitut eller försäkringsbolag etablerat i en annan medlemsstat)	10
1999/C 20/16	Domstolens dom (femte avdelningen) av den 1 december 1998 i mål C-200/97 (begäran om förhandsavgörande från Corte suprema di cassazione): Ecotrade Srl mot Altiforni e Ferriere di Servola SpA (AFS) (Statligt stöd – Begrepp – Fördel som beviljas utan överföring av offentliga medel – Företag på obestånd – Artikel 92 i EG-fördraget – Artikel 4 c i EKSG-fördraget)	10
1999/C 20/17	Domstolens dom (första avdelningen) av den 3 december 1998 i mål C-337/96: Europeiska gemenskapernas kommission mot Industrial Refuse & Coal Energy Ltd (Skiljedomsklausul – Underlåtenhet att fullgöra ett avtal)	11
1999/C 20/18	Domstolens dom (femte avdelningen) av den 3 december 1998 i mål C-368/96 (begäran om förhandsavgörande från High Court of Justice [England & Wales], Queen's Bench Division): The Queen mot The Licensing Authority established by the Medicines Act 1968 (företräd av The Medicines Control Agency) (Läkemedel – Försäljningstillstånd – Förenklat förfarande – Produkter som i allt väsentligt överensstämmer med varandra)	11
1999/C 20/19	Domstolens dom (femte avdelningen) av den 3 december 1998 i mål C-67/97 (begäran om förhandsavgörande från Kriminalretten i Fredrikshavn): brottmål mot Ditlev Bluhme (Fri rörlighet för varor – Förbud mot kvantitativa restriktioner och åtgärder med motsvarande verkan mellan medlemsstaterna – Undantag – Skydd för djurs hälsa och liv – Bin av rasen <i>Apis mellifera mellifera</i> [brunt Läsö-bi])	12
1999/C 20/20	Domstolens dom (första avdelningen) av den 3 december 1998 i mål C-233/97 (begäran om förhandsavgörande från länsrätten i Nylands län): förfarande som anhängiggjorts av KappAhl Oy (Fri rörlighet för varor – Varor som kan omsättas fritt – Republiken Österrikes, Republiken Finlands och Konungariket Sveriges anslutningsakt – Undantagsbestämmelser – Artikel 99)	13
1999/C 20/21	Domstolens dom (första avdelningen) av den 3 december 1998 i mål C-247/97 (begäran om förhandsavgörande från Cour de cassation): Marcel Schoonbroodt, Marc Schoonbroodt och Transports A. M. Schoonbroodt SPRL mot belgiska staten (Artikel 177 i EG-fördraget – Domstolens behörighet – Nationell lagstiftning som innehåller bestämmelser med samma lydelse som gemenskapsrättsliga bestämmelser – Tullbefrielse – Bränsle i motorfordon på land – Begreppet "standardtankar")	13

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (<i>forts.</i>)	sida
1999/C 20/22	Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 3 december 1998 i mål C-259/97 (begäran om förhandsavgörande från Finanzgericht Düsseldorf): Uwe Clees mot Hauptzollamt Wuppertal (Gemensamma tulltaxan – Samlingar och samlarobjekt av historiskt eller etnografiskt intresse – Äldre personbilar)	14
1999/C 20/23	Domstolens dom (femte avdelningen) av den 3 december 1998 i mål C-381/97 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal de première instance de Nivelles): Belgocodex SA mot belgiska staten (Första och sjätte mervärdesskattedirektivet – Arrende och uthyrning av fast egendom – Rätt till valfrihet i fråga om beskattning)	15
1999/C 20/24	Domstolens beslut (fjärde avdelningen) av den 12 november 1998 i mål C-162/98 (begäran om förhandsavgörande från Oberlandesgericht Köln): begäran om domstolsprövning av böter som har framställts av Hans-Jürgen Hartmann (Begäran om tolkning av en konvention som vissa medlemsstater har undertecknat enligt artikel 8 i direktiv 93/89/EEG – Domstolen saknar behörighet)	15
1999/C 20/25	Mål C-390/98: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Court of Appeal (England and Wales) av den 31 juli 1998 i målet mellan H. J. Banks & Company Ltd och 1) Coal Authority och 2) Secretary of State for Trade and Industry	16
1999/C 20/26	Mål C-403/98: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Tribunale di Cagliari av den 23 mars 1998 i målet mellan Azienda Agricola Monte Arcosu Srl och Regione Autonoma della Sardegna, ERSAT – Ente Regionale per l'Assistenza Tecnica in Agricoltura samt Organismo Comprensoriale n. 24 della Sardegna	16
1999/C 20/27	Mål C-406/98: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Bundesfinanzhof den 6 oktober 1998 i målet mellan Hauptzollamt Neubrandenburg och SAGPOL s.c. Transport Miedzynarodowy i Spedycja (PL)	17
1999/C 20/28	Mål C-409/98: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division, Divisional Court, av den 15 oktober 1998, i målet mellan Commissioners of Customs and Excise och Mirror Group plc	17
1999/C 20/29	Mål C-411/98: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Tribunal d'arrondissement de Luxembourg (åttonde avdelningen) av den 7 oktober 1998 i målet mellan Angelo Ferlini och Centre Hospitalier de Luxembourg	18
1999/C 20/30	Mål C-415/98: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Bundesfinanzhof av den 24 september 1998 i målet mellan Lászlo Bakcsi och Finanzamt Fürstentfeldbruck	19
1999/C 20/31	Mål C-416/98: Talan mot Nea Energiaki Tekhnologia EPE väckt den 20 november 1998 av Europeiska gemenskapernas kommission	19

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (<i>forts.</i>)	sida
1999/C 20/32	Mål C-419/98: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Pretura circondariale di Genova av den 26 september 1998 i målet mellan Marcella Moretti och Banco Ambrosiano Veneto SpA	20
1999/C 20/33	Mål C-421/98: Talan mot Konungariket Spanien väckt den 24 november 1998 av Europeiska gemenskapernas kommission	20
1999/C 20/34	Mål C-422/98: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Tribunal de premiere instance de Bruxelles (sjätte avdelningen) av den 10 november 1998 i målet mellan Colonia Versicherung Aktiengesellschaft Zweigniederlassung samt 17 andra företag och Belgiska staten, Finansministeriet, förvaltningen av tullar och punktskatter	21
1999/C 20/35	Mål C-425/98: Begäran om förhandsavgörande från Hoge Raad der Nederlanden den 6 november 1998 i målet mellan å ena sidan Marca Mode CV och å andra sidan Adidas AG och Adidas Benelux BV	21
1999/C 20/36	Mål C-426/98: Talan mot Republiken Grekland väckt den 26 november 1998 av Europeiska gemenskapernas kommission	21
1999/C 20/37	Mål C-427/98: Talan mot Förbundsrepubliken Tyskland väckt den 26 november 1998 av Europeiska gemenskapernas kommission	22
1999/C 20/38	Mål C-429/98: Talan mot Konungariket Belgien väckt den 30 november 1998 av Europeiska gemenskapernas kommission	23
1999/C 20/39	Mål C-430/98: Talan mot Storhertigdömet Luxemburg väckt den 30 november 1998 av Europeiska gemenskapernas kommission	23
1999/C 20/40	Mål C-431/98 P: Överklagande, ingivet den 30 november 1998 av Nicolaos Progoulis, av det beslut som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, första avdelningen, har meddelat den 21 september 1998 i mål T-237/97: Nicolaos Progoulis mot Europeiska gemenskapernas kommission	24
1999/C 20/41	Mål C-432/98 P: Överklagande, ingivet den 1 december 1998 av Europeiska unionens råd, av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, femte avdelningen, har meddelat den 30 september 1998 i mål T-154/96: Christine Chvatal m.fl. mot Europeiska gemenskapernas domstol, med stöd av Europeiska unionens råd och Konungariket Nederländerna	24
1999/C 20/42	Mål C-433/98 P: Överklagande, ingivet den 1 december 1998 av Europeiska unionens råd, av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, femte avdelningen, har meddelat den 30 september 1998 i mål T-13/97: A. Losch mot Europeiska gemenskapernas domstol, med stöd av Europeiska unionens råd och Konungariket Nederländerna	25

(Fortsättning på nästa sida)

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (<i>forts.</i>)	sida
1999/C 20/43	Mål C-434/98 P: Överklagande, ingivet den 1 december 1998 av Europeiska unionens råd, av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, femte avdelningen, har meddelat den 30 september 1998 i mål T-164/97: S. Busacca m.fl. mot Europeiska gemenskapernas revisionsrätt	26
1999/C 20/44	Mål C-435/98 P: Överklagande, ingivet den 3 december 1998, (överklagandet inkom till förstainstansrättens kansli den 30 november 1998), av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, fjärde avdelningen, har meddelat den 16 september 1998 i mål T-215/97: Sari Jouhki mot Europeiska gemenskapernas kommission	26
1999/C 20/45	Mål C-437/98 P: Överklagande, ingivet den 3 december 1998 av Industria del Frío Auxiliar Conservera SA, av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, andra avdelningen, har meddelat den 15 september 1998 i mål T-136/95: Industria del Frío Auxiliar Conservera SA mot Europeiska gemenskapernas kommission	27
1999/C 20/46	Mål C-438/98: Talan mot Storhertigdömet Luxemburg väckt den 3 december 1998 av Europeiska gemenskapernas kommission	28
1999/C 20/47	Avskrivning av mål C-278/97	28
1999/C 20/48	Avskrivning av mål C-296/97	29
1999/C 20/49	Avskrivning av mål C-369/97	29
1999/C 20/50	Avskrivning av mål C-382/97	29
1999/C 20/51	Avskrivning av mål C-377/97	29
1999/C 20/52	Avskrivning av de förenade målen C-239/96 och C-240/96	29
1999/C 20/53	Avskrivning av mål C-370/97	29
FÖRSTAINSTANSRÄTTEN		
1999/C 20/54	Förstainstansrättens beslut av den 23 oktober 1998 i mål T-25/96 (92): Arbeitsgemeinschaft Deutscher Luftfahrt-Unternehmen m.fl. mot Europeiska gemenskapernas kommission (Fastställande av rättegångskostnader)	30
1999/C 20/55	Mål T-182/98: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 3 november 1998 av UPS Europe NV/SA	30

(Fortsättning på omslagets tredje sida)

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (<i>forts.</i>)	sida
1999/C 20/56	Mål T-184/98: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission och Europeiska unionens råd väckt den 19 november 1998 av Dorothy Bell m.fl.	31
1999/C 20/57	Mål T-186/98: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 25 november 1998 av Compañía Internacional de Pesca y Derivados, SA (INPESCA)	32
1999/C 20/58	Mål T-187/98: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 25 november 1998 av Pascual Juan Cubero Vermurie	32
1999/C 20/59	Mål T-189/98: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 4 december 1998 av Comune di Sassuolo	33

I

(Meddelanden)

DOMSTOLEN

DOMSTOLEN

DOMSTOLENS DOM

(sjätte avdelningen)

av den 12 november 1998

i mål C-102/96: Europeiska gemenskapernas kommission
mot Förbundsrepubliken Tyskland ⁽¹⁾*(Fördragsbrott – Direktiven 64/433/EEG, 91/497/EEG
och 89/662/EEG – Skyldighet att förse griskött med speci-
ell märkning och att värmebehandla det)*

(1999/C 20/01)

*(Rättegångsspråk: tyska)**(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen
kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska
gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")*

Domstolen, sjätte avdelningen (ordföranden på andra avdelningen, G. Hirsch, tillförordnad ordförande på sjätte avdelningen, samt domarna G. F. Mancini, J. L. Murray, referent, H. Ragnemalm, och K. Ioannou; generaladvokat: A. La Pergola; justitiesekreterare: avdelningsdirektören H. A. Rühl), har den 12 november 1998 avkunnat dom i mål C-102/96: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: Klaus-Dieter Borchardt) mot Förbundsrepubliken Tyskland (ombud: Ernst Röder och Bernd Kloke) angående en talan om fastställelse av att Förbundsrepubliken Tyskland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 5.1 o och 6.1 b i rådets direktiv

64/433/EEG av den 26 juni 1964 om hygienproblem som påverkar handeln med färskt kött inom gemenskapen (EGT 121, 29.7.1964, s. 2012; svensk specialutgåva, område 3, volym 1, s. 89) i dess lydelse enligt rådets direktiv 91/497/EEG av den 29 juli 1991 (EGT L 268, 24.9.1991, s. 69; svensk specialutgåva, område 3, volym 39, s. 58), jämförda med artiklarna 5.1, 7 och 8 i rådets direktiv 89/662/EEG av den 11 december 1989 om veterinära kontroller vid handeln inom gemenskapen i syfte att fullborda den inre marknaden (EGT L 395, 30.12.1989, s. 13; svensk specialutgåva, område 3, volym 31, s. 216) samt enligt artikel 30 i EG-fördraget, dels genom att anse att det föreligger en skyldighet att märka och värmebehandla slaktkroppar av okastrerade galtar redan då köttet, oavsett djurens vikt, enligt professor Claus modifierade immun-enzymtest uppvisar en androstenonhalt som överstiger 0,5 µg/g, dels genom att anse att kött som överskrider ett gränsvärde om 0,5 µg/g androstenon skall anses avge en uttalad könsluk som medför att köttet är otjänligt som livsmedel. Domslutet i denna dom har följande lydelse:

- 1) Förbundsrepubliken Tyskland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 5.1 o och 6.1 b i rådets direktiv 64/433/EEG av den 26 juni 1964 om hygienproblem som påverkar handeln med färskt kött inom gemenskapen i dess ändrade lydelse enligt rådets direktiv 91/497/EEG av den 29 juli 1991 samt enligt artiklarna 5.1, 7 och 8 i rådets direktiv 89/662/EEG av den 11 december 1989 om veterinära kontroller vid handeln inom gemenskapen i syfte att fullborda den inre marknaden, dels genom att kräva märkning och värmebehandling av slaktkroppar av okastrerade galtar då köttet, oavsett djurens vikt, enligt professor Claus modifierade immun-enzymtest uppvisar en androstenonhalt som överstiger 0,5 µg/g, dels genom att anse att kött som överskrider ett gränsvärde om

0,5 µg/g androstenon skall anses avge en uttalad könslukt som medför att köttet är otjänligt som livsmedel.

- 2) Förbundsrepubliken Tyskland skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EGT C 158, 1.6.1996.

DOMSTOLENS DOM

av den 17 november 1998

i mål C-391/95 (begäran om förhandsavgörande från Hoge Raad der Nederlanden): Van Uden Maritime BV, som bedriver verksamhet under namnet Van Uden Africa Line mot Kommanditgesellschaft in Firma Deco-Line m.fl. (¹)

(Brysselkonventionen – Skiljeklausul – Provisorisk betalning – Begreppet interimistiska åtgärder)

(1999/C 20/02)

(Rättegångsspråk: nederländska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen, (ordföranden G. C. Rodríguez Iglesias, avdelningsordförandena P. J. G. Kapteyn, J.-P. Puissochet, G. Hirsch och P. Jann samt domarna G. F. Mancini, J. C. Motinho de Almeida, C. Gulmann, J. L. Murray, D. A. O. Edward, H. Ragnemalm, referent, L. Sevón och M. Wathelet; generaladvokat: P. Léger; justitiesekreterare: avdelningsdirektören D. Louterman-Hubeau), har den 17 november 1998 avkunnat dom i mål C-391/95, angående en begäran enligt protokollet av den 3 juni 1971 om domstolens tolkning av konventionen av den 27 september 1968 om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område, från Hoge Raad der Nederlanden (Nederländerna), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolens anhängiga målet mellan Van Uden Maritime BV, som bedriver verksamhet under namnet Van Uden Africa Line och Kommanditgesellschaft in Firma Deco-Line m.fl., angående tolkningen av artikel 1 andra stycket punkt 4, artikel 3, artikel 5 punkt 1 och artikel 24 i ovan nämnda konvention av den 27 september 1968 (EGT L 299, 31.12.1972, s. 32; svensk utgåva, C 15, 1997, s. 30), i dess ändrade lydelse enligt konventionen av den 9 oktober 1978 om Konungariket Danmark, Irlands och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands tillträde (EGT L 304, 30.10.1978, s. 1, och – i dess ändrade

lydelse – s. 77; svensk utgåva, C 15, 1997, s. 14), och enligt konventionen av den 25 oktober 1982 om Republiken Greklands tillträde (EGT L 388, 31.12.1982, s. 1; svensk utgåva, C 15, 1997, s. 26). Domslutet i denna dom har följande lydelse:

- 1) Artikel 5 punkt 1 i konventionen av den 27 september 1968 om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område, i dess ändrade lydelse enligt konventionen av den 9 oktober 1978 om Konungariket Danmark, Irlands och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands tillträde och konventionen av den 25 oktober 1982 om Republiken Greklands tillträde, skall tolkas på så sätt att den domstol som är behörig i enlighet med denna bestämmelse även är behörig att besluta om interimistiska åtgärder, däribland säkerhetsåtgärder, utan att denna behörighet är underkastad andra villkor.
- 2) Då parterna på ett rättsenligt sätt har beslutat att domstol inte skall vara behörig att avgöra en tvist till följd av avtalet utan anförtrott tvisten åt skiljemän, kan inte interimistiska åtgärder, däribland säkerhetsåtgärder, vidtas med stöd av artikel 5 punkt 1 i konventionen av den 27 september 1968.
- 3) I den mån en ansökan om interimistiska åtgärder avser en fråga som omfattas av konventionens materiella tillämpningsområde är konventionen tillämplig och artikel 24 kan utgöra behörighetsgrund för den domstol vid vilken ansökan om interimistiska åtgärder har ingetts, trots att talan i sak redan har väckts eller kan komma att väckas och trots att detta förfarande kommer att äga rum inför skiljemän.
- 4) Artikel 24 i konventionen av den 27 september 1968 skall tolkas på så sätt att dess tillämpning bland annat förutsätter att det föreligger en faktisk anknytning mellan föremålet för de begärda åtgärderna och den territoriella behörigheten hos den konventionsstat där den domstol vid vilken ansökan har ingetts är belägen.
- 5) En provisorisk betalning såsom en motprestation i enlighet med ett avtal utgör inte en interimistisk åtgärd i den mening som avses i artikel 24 i konventionen av den 27 september 1968, med mindre än att återbetalning till svaranden av det beviljade beloppet säkerställs för det fall sökandens talan i sak ogillas, och den åtgärd som begärs endast avser viss bestämd egendom som tillhör svaranden och som befinner sig eller kommer att finnas inom det territoriella behörighetsområdet för den domstol vid vilken ansökan har ingetts.

(¹) EGT C 46, 17.2.1996.

DOMSTOLENS DOM

(sjätte avdelningen)

av den 19 november 1998

i mål C-150/94: Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland, med stöd av Förbundsrepubliken Tyskland, mot Europeiska unionens råd, med stöd av Konungariket Spanien och Europeiska gemenskapernas kommission ⁽¹⁾

(Talan om ogiltigförklaring – Gemensam handelspolitik – Förordning (EG) nr 519/94 – Importkvoter för vissa leksaker från Folkrepubliken Kina)

(1999/C 20/03)

(Rättegångsspråk: engelska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen, sjätte avdelningen (avdelningsordföranden P. J. G. Kapteyn, samt domarna G. F. Mancini, referent, och J. L. Murray; generaladvokat: P. Léger; justitiesekreterare: biträdande justitiesekreteraren H. von Holstein), har den 19 november 1998 avkunnat dom i mål C-150/94: Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (ombud: John E. Collins, biträdd av Christopher Vajda), med stöd av Förbundsrepubliken Tyskland (ombud: Ernst Röder och Gereon Thiele), mot Europeiska unionens råd (ombud: Bjarne Hoff-Nielsen och Guus Houttuin), med stöd av Konungariket Spanien (ombud: Alberto Navarro González och Gloria Calvo Días) och Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: Eric L. White och Patrick Hetsch), angående en talan om ogiltigförklaring av artikel 1.2 i rådets förordning (EG) nr 519/94 av den 7 mars 1994 om gemenskapsregler för import från vissa tredje länder och om upphävande av förordningarna (EEG) nr 1765/82, (EEG) nr 1766/82 och (EEG) nr 3420/83 (EGT L 67, 10.3.1994, s. 89; svensk specialutgåva, område 11, volym 29, s. 206), i den mån artikeln är tillämplig på leksaker som omfattas av tulltaxenumren HS/KN 9503 41, 9503 49 och 9503 90. Domslutet i denna dom har följande lydelse:

1) *Talan ogillas.*

2) *Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland skall ersätta rättegångskostnaderna.*

3) *Förbundsrepubliken Tyskland, Konungariket Spanien och Europeiska gemenskapernas kommission skall bära sina rättegångskostnader.*

⁽¹⁾ EGT C 202, 23.7.1994.

DOMSTOLENS DOM

(sjätte avdelningen)

av den 19 november 1998

i mål C-66/96 (begäran om förhandsavgörande från Sø- og Handelsretten): Handels- og Kontorfunktionærernes Forbund i Danmark m.fl. mot Fællesforeningen for Danmarks Brugsforeninger m.fl. ⁽¹⁾

(Likabehandling av kvinnor och män – Lön – Arbetsvillkor för en gravid kvinna)

(1999/C 20/04)

(Rättegångsspråk: danska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen, sjätte avdelningen (avdelningsordföranden P. J. G. Kapteyn samt domarna G. Hirsch, G. F. Mancini, J. L. Murray, referent, och R. Schintgen; generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer; justitiesekreterare: biträdande justitiesekreteraren H. von Holstein), har den 19 november 1998 avkunnat dom i mål C-66/96 angående en begäran enligt artikel 177 i EG-fördraget, från Sø- og Handelsretten (Danmark), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Handels- og Kontorfunktionærernes Forbund i Danmark, som företräder Berit Høj Pedersen, och Fællesforeningen for Danmarks Brugsforeninger, som företräder Kvickly Skive, mellan Handels- og Kontorfunktionærernes Forbund i Danmark, som företräder Bettina Andresen, och Dansk Tandlægeforening, som företräder Jørgen Bagner, mellan Handels- og Kontorfunktionærernes Forbund i Danmark, som företräder Tina Pedersen, och Dansk Tandlægeforening, som företräder Jørgen Rasmussen, och mellan Kristelig Funktionær-Organisation, som företräder Pia

Sørensen, och Dansk Handel & Service, som företräder Hvitfeldt Guld och Sølv ApS, angående tolkningen av artikel 119 i EG-fördraget, rådets direktiv 75/117/EEG av den 10 februari 1975 om tillnärmningen av medlemsstaternas lagar om tillämpningen av principen om lika lön för kvinnor och män (EGT L 45, 19.2.1975, s. 19), rådets direktiv 76/207/EEG av den 9 februari 1976 om genomförandet av principen om likabehandling av kvinnor och män i fråga om tillgång till anställning, yrkesutbildning och befordran samt arbetsvillkor (EGT L 39, 14.2.1976, s. 40) och av rådets direktiv 92/85/EEG av den 19 oktober 1992 om åtgärder för att förbättra säkerhet och hälsa på arbetsplatsen för arbetstagare som är gravida, nyligen har fött barn eller ammar (tionde särdirektivet enligt artikel 16.1 i direktiv 89/391/EEG (EGT L 348, 28.1.1992, s. 1). Domslutet i denna dom har följande lydelse:

- 1) Artikel 119 i EG-fördraget och rådets direktiv 75/117/EEG av den 10 februari 1975 om tillnärmningen av medlemsstaternas lagar om tillämpningen av principen om lika lön för kvinnor och män utgör hinder för nationell lagstiftning, i vilken det föreskrivs att en gravid kvinna, som innan barnledigheten inleds blir arbetsoförmögen till följd av ett sjukdomstillstånd som har samband med graviditeten, och som styrks av ett läkarintyg, inte har rätt att utfå full lön av sin arbetsgivare, utan dagpenning som utbetalas av en lokal myndighet, medan en arbetstagare vid arbetsoförmåga som har orsakats av sjukdom, och som styrks av ett läkarintyg, i princip har rätt att utfå full lön av sin arbetsgivare.
- 2) Artikel 119 i fördraget och direktiv 75/117/EEG utgör inte hinder för nationell lagstiftning, i vilken det föreskrivs att en gravid kvinna, som innan barnledigheten inleds är frånvarande från sitt arbete på grund av antingen allmänna graviditetsbesvär, när det i övrigt inte är fråga om arbetsoförmåga, eller mot bakgrund av en medicinsk rekommendation för att skona fostret, som inte motiveras av egentliga sjukdomstillstånd hos eller särskilda risker för fostret, inte har rätt att utfå sin lön av arbetsgivaren, när varje arbetstagare som är arbetsoförmögen på grund av sjukdom i princip har rätt till detta.
- 3) Rådets direktiv 76/207/EEG av den 9 februari 1976 om genomförandet av principen om likabehandling av kvinnor och män i fråga om tillgång till anställning, yrkesutbildning och befordran samt arbetsvillkor och rådets direktiv 92/85/EEG av den 19 oktober 1992 om åtgärder för att förbättra säkerhet och hälsa på arbetsplatsen för arbetstagare som är gravida, nyligen har fött barn eller ammar (tionde särdirektivet enligt artikel 16.1 i direktiv 89/391/EEG) utgör hinder för nationell lagstiftning, i vilken det föreskrivs att en arbetsgivare kan skicka hem en gravid kvinna från arbetet utan att betala henne full lön, när han anser

att han inte kan få användning för henne i arbetet, trots att hon inte är arbetsoförmögen.

(¹) EGT C 133, 4.5.1996.

DOMSTOLENS DOM

(första avdelningen)

av den 19 november 1998

i mål C-252/96 P: Europaparlamentet mot Enrique Gutiérrez de Quijano y Lloréns (¹)

(Överklagande – Förfarande vid förstainstansrätten – Förbud mot nya grunder – Tillämplighet på förstainstansrätten – Tjänstemän – Överflyttning mellan institutionerna)

(1999/C 20/05)

(Rättegångsspråk: spanska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen, första avdelningen (tillförordnade ordföranden på första avdelningen D. A. O. Edward samt domarna L. Sevón, referent, och M. Wathelet; generaladvokat: P. Léger; justitiesekreterare: R. Grass), har den 19 november 1998 avkunnat dom i mål C-252/96 P: Europaparlamentet (ombud: Manfred Peter och José Luis Rufas Quintana) mot Enrique Gutiérrez de Quijano y Lloréns, tjänsteman vid Europeiska gemenskapernas domstol, bosatt i Luxemburg, 53, rue de Beggen, företrädd av advokaten Sonia Sequero Marcos, Malaga, delgivningsadress hos Enrique Gutiérrez de Quijano, angående överklagande av dom meddelad den 22 maj 1996 av Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt (andra avdelningen) i mål T-140/94, Gutiérrez de Quijano y Lloréns mot parlamentet (REGP 1996, s. II-689), i vilket det förs talan om upphävande av denna dom. Domslutet i denna dom har följande lydelse:

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Europaparlamentet skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EGT C 269, 14.9.1996.

DOMSTOLENS DOM

(femte avdelningen)

av den 19 november 1998

i mål C-235/97: Republiken Frankrike mot Europeiska gemenskapernas kommission (1)

(EUGFJ – Avslut av räkenskaper – Räkenskapsåret 1993 – Spannmål – Exportbidrag för mjukost)

(1999/C 20/06)

*(Rättegångsspråk: franska)**(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")*

Domstolen, femte avdelningen (avdelningsordföranden P.-P. Puissochet samt domarna J. C. Motinho de Almeida, C. Gulmann, D. A. O. Edward och M. Wathelet, referent; generaladvokat: S. Alber; justitiesekreterare: R. Grass), har den 19 november 1998 avkunnat dom i mål C-235/97: Republiken Frankrike (ombud: Kareen Rispal-Bellanger och Frédéric Pascal) mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: Xavier Lewis) angående en talan om delvis ogiltigförklaring av kommissionens beslut 97/333/EG av den 23 april 1997 om avslut av medlemsstaternas räkenskaper avseende utgifter som finansieras genom garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ) för räkenskapsåret 1993 (EGT L 139, 30.5.1997, s. 30). Domslutet i denna dom har följande lydelse:

1) *Talan ogillas.*2) *Republiken Frankrike skall ersätta rättegångskostnaderna.*

(1) EGT C 252, 16.8.1997.

DOMSTOLENS DOM

(första avdelningen)

av den 19 november 1998

i mål C-316/97 P: Europaparlamentet mot Giuliana Gaspari (1)

(Överklagande – Tjänstemän – Sjukledighet – Läkarintyg – Läkarundersökning – Slutsatser som strider mot läkarintyget – Motiveringsskyldighet – Rätten till försvar)

(1999/C 20/07)

*(Rättegångsspråk: franska)**(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")*

Domstolen, första avdelningen (avdelningsordföranden P. Jann samt domarna L. Sevón och M. Wathelet, referent; generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer; justitiesekreterare: biträdande justitiesekreteraren H. von Holstein), har den 19 november 1998 avkunnat dom i mål C-316/97 P: Europaparlamentet (ombud: Manfred Peter och Antonio Caiola) mot Giuliana Gaspari, tjänsteman vid Europaparlamentet, företrädd av advokaterna Jean-Noël Louis, Thierry Demaseure, Ariane Tornel och Françoise Parmentier, Bryssel, delgivningsadress: Fiduciaire Myson SARL, 30, rue de Cessange, Luxemburg, angående överklagande av dom meddelad den 10 juli 1997 av Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt (femte avdelningen) i mål T-36/96, Gaspari mot Parlamentet (REGP 1997, s. II-595), i vilket det förs talan om att denna dom skall upphävas. Domslutet i denna dom har följande lydelse:

1) *Förstainstansrättens dom av den 10 juli 1997 i mål T-36/96, Gaspari mot parlamentet, upphävs i den del den, på grund av åsidosättande av motiveringsskyldigheten och rätten till försvar, innebär ogiltigförklaring av parlamentets beslut av den 22 maj 1995 att anse Giuliana Gasparis frånvaro den 5 maj 1995 som otillåten och att dra av en dag från hennes årliga ledighet samt av parlamentets beslut av den 9 augusti 1995 som innebar en bekräftelse av detta beslut.*

2) *Målet återförvisas till förstainstansrätten för att avgöras genom prövning av de övriga grunder som Giuliana Gaspari har åberopat i Första instans.*

3) *Beslut om rättegångskostnader kommer att meddelas senare.*

(1) EGT C 331, 1.11.1997.

DOMSTOLENS DOM

av den 24 november 1998

i mål C-274/96 (begäran om förhandsavgörande från Pretura Circondariale di Bolzano, sezione distaccata di Silandro): brottmål mot Horst Otto Bickel och Ulrich Franz⁽¹⁾

(Fri rörlighet för personer – Likabehandling – Regler om språk i brottmål)

(1999/C 20/08)

(Rättegångsspråk: italienska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen (ordföranden G. C. Rodríguez Iglesias, avdelningsordförandena P. J. G. Kapteyn, J.-P. Puissochet, G. Hirsch och P. Jann samt domarna G. F. Mancini, J. C. Moitinho de Almeida, C. Gulmann, J. L. Murray, H. Ragnemalm, referent, L. Sevón, M. Wathelet och R. Schintgen; generaladvokat: F. G. Jacobs; justitiesekreterare: biträdande justitiesekreteraren H. von Holstein) har den 24 november 1998 avkunnat dom i mål C-274/96 angående en begäran enligt artikel 177 i EG-fördraget, från Pretura Circondariale di Bolzano, sezione distaccata di Silandro (Italien), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga brottmålet mot Horst Otto Bickel och Ulrich Franz, angående tolkningen av artiklarna 6, 8a och 59 i EG-fördraget. Domslutet i denna dom har följande lydelse:

- 1) *Den i nationella regler fastslagna rätten att välja att ett straffrättsligt förfarande genomförs på ett annat språk än huvudspråket i den berörda staten omfattas av EG-fördragets tillämpningsområde och artikel 6 i fördraget måste därmed respekteras.*
- 2) *Artikel 6 i fördraget hindrar nationella regler enligt vilka medborgare, som har ett annat modersmål än huvudspråket i den berörda staten och som är bosatta inom ett visst geografiskt område, tillerkänns rätten att välja att ett straffrättsligt förfarande genomförs på deras modersmål, när samma rättighet i fråga om detta andra språk inte tillkommer medborgare från andra medlemsstater som rör sig och uppehåller sig inom området.*

⁽¹⁾ EGT C 294, 5.10.1996.

DOMSTOLENS DOM

(sjätte avdelningen)

av den 25 november 1998

i mål C-214/96: Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Spanien⁽¹⁾

(Fördragsbrott – Underlåtenhet att införliva direktiv 76/464/EEG)

(1999/C 20/09)

(Rättegångsspråk: spanska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen, sjätte avdelningen (avdelningsordföranden P. J. G. Kapteyn samt domarna G. Hirsch, referent, J. L. Murray, H. Ragnemalm och K. M. Ioannou; generaladvokat: A. Saggio; justitiesekreterare: R. Grass), har den 25 november 1998 avkunnat dom i mål C-214/96: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: Richard Wainwright och Fernando Castillo de la Torre) mot Konungariket Spanien (ombud: Paloma Plaza García) angående en talan om fastställelse av att Konungariket Spanien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt EG-fördraget och artikel 7 i rådets direktiv 76/464/EEG av den 4 maj 1976 om förorening genom utsläpp av vissa farliga ämnen i gemenskapens vattenmiljö (EGT L 129, 18.5.1976, s. 23) genom att inte upprätta och inte lämna underrättelse om de i artikel 7.1 i direktivet föreskrivna programmen för att begränsa förorening av vatten genom ämnen som ingår i förteckning II. Domslutet i denna dom har följande lydelse:

- 1) *Konungariket Spanien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 7 i rådets direktiv 76/464/EEG av den 4 maj 1976 om förorening genom utsläpp av vissa farliga ämnen i gemenskapens vattenmiljö genom att inte upprätta program för att begränsa förorening av inlands- och territorialvatten genom ämnen som ingår i förteckning II i samma direktiv.*
- 2) *Konungariket Spanien skall ersätta rättegångskostnaderna.*

⁽¹⁾ EGT C 247, 24.8.1996.

DOMSTOLENS DOM

(sjätte avdelningen)

av den 25 november 1998

i mål C-308/97 (begäran om förhandsavgörande från Pretura circondariale di Bari): Giuseppe Manfredi mot Regione Puglia ⁽¹⁾

(Vin – Nyplantering av vinstockar – Bordsdruvor)

(1999/C 20/10)

(Rättegångsspråk: italienska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen, sjätte avdelningen (avdelningsordföranden P. J. G. Kapteyn, referent, samt domarna G. Hirsch, G. F. Mancini, H. Ragnemalm och K. M. Ioannou; generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer; justitiesekreterare: byrådirektören L. Hewlett), har den 25 november 1998 avkunnat dom i mål C-308/97 angående en begäran enligt artikel 177 i EG-fördraget, från Pretura circondariale di Bari, att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Giuseppe Manfredi och Regione Puglia, angående tolkningen av artikel 6.1 i rådets förordning (EEG) nr 822/87 av den 16 mars 1987 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin (EGT L 84, 27.3.1987, s. 1; svensk specialutgåva, område 3, volym 23, s. 7). Domslutet i denna dom har följande lydelse:

Genom artikel 6.1 i rådets förordning (EEG) nr 822/87 av den 16 mars 1987 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin i dess lydelse enligt rådets förordning (EEG) nr 1325/90 av den 14 maj 1990 förbjöds under åren 1991 och 1992 nyplantering av vinodlingar avsedda för produktion av bordsdruvor.

⁽¹⁾ EGT C 318, 18.10.1997.

DOMSTOLENS DOM

(sjätte avdelningen)

av den 26 november 1998

i mål C-1/97 (begäran om förhandsavgörande från Verwaltungsgesicht der Freien Hansestadt Bremen): Mehmet Birden mot Stadtgemeinde Bremen ⁽¹⁾

(Associeringsavtalet EEG-Turkiet – Fri rörlighet för arbetstagare – Artikel 6.1 i associeringsrådets beslut nr 1/80 – Tillämpningsområde – En turkisk medborgare som har ingått ett avtal om visstidsanställning inom ramen för ett program som finansieras av de offentliga myndigheterna och som har till syfte att hjälpa biståndstagare att ta sig in på arbetsmarknaden)

(1999/C 20/11)

(Rättegångsspråk: tyska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen, sjätte avdelningen (avdelningsordföranden P. J. G. Kapteyn samt domarna G. F. Mancini, J. L. Murray, H. Ragnemalm och R. Schintgen, referent; generaladvokat: N. Fennelly; justitiesekreterare: byrådirektören L. Hewlett), har den 26 november 1998 avkunnat dom i mål C-1/97 angående en begäran enligt artikel 177 i EG-fördraget, från Verwaltungsgesicht der Freien Hansestadt Bremen (Tyskland), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Mehmet Birden och Stadtgemeinde Bremen, angående tolkningen av artikel 6.1 i beslut nr 1/80 av den 19 september 1980 om utveckling av associeringen, vilket antogs av det associeringsråd som har inrättats genom associeringsavtalet mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Turkiet. Domslutet i denna dom har följande lydelse:

Artikel 6.1 i beslut nr 1/80 av den 19 september 1980 om utveckling av associeringen, vilket antogs av det associeringsråd som inrättades genom associeringsavtalet mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Turkiet, skall tolkas på följande sätt:

En turkisk medborgare, som i en medlemsstat lagligen har utövat en verklig och faktisk verksamhet mot sedvanlig lön under en sammanhängande period på mer än ett år hos en och samma arbetsgivare och som har ett arbetstillstånd som inte är förbundet med några villkor, är en arbetstagare som tillhör den reguljära arbetsmarknaden i denna medlemsstat och som där innehar en reguljär anställning i den mening som avses i nämnda bestämmelse.

En sådan turkisk medborgare har således, förutsatt att han är anställd hos samma arbetsgivare, rätt att få sitt uppe-

hållstillstånd i värdmedlemsstaten förnyat, trots att den verksamhet som han där har utövat var förbehållen en begränsad personkrets, var avsedd att underlätta mottagarens inslussning i förvärvslivet och finansierades med offentliga medel.

(¹) EGT C 74, 8.3.1997.

DOMSTOLENS DOM

(sjätte avdelningen)

av den 26 november 1998

i mål C-7/97 (begäran om förhandsavgörande från Oberlandesgericht Wien): Oscar Bronner GmbH & Co. KG mot Mediaprint Zeitungs- und Zeitschriftenverlag GmbH & Co. KG, Mediaprint Zeitungsvertriebsgesellschaft mbH & Co. KG och Mediaprint Anzeigengesellschaft mbH & Co. KG (¹)

(Artikel 86 i EG-fördraget – Missbruk av dominerande ställning – Ett tidningsföretag i dominerande ställning i en medlemsstat som förvägrar en konkurrerande dagstidning i samma medlemsstat tillgång till dess system för tidningsutbärning)

(1999/C 20/12)

(Rättegångsspråk: tyska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen, sjätte avdelningen (avdelningsordföranden P. J. G. Kapteyn samt domarna J. L. Murray, H. Ragnemalm, R. Schintgen, referent, och K. M. Ioannou; generaladvokat: F. G. Jacobs; justitiesekreterare: avdelningsdirektören H. A. Rühl), har den 26 november 1998 avkunnat dom i mål C-7/97 angående en begäran enligt artikel 177 i EG-fördraget, från Oberlandesgericht Wien, att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Oscar Bronner GmbH & Co. KG och Mediaprint Zeitungs- und Zeitschriftenverlag GmbH & Co. KG, Mediaprint Zeitungsvertriebsgesellschaft mbH & Co. KG samt Mediaprint Anzeigengesellschaft mbH & Co. KG, angående tolk-

ningen av artikel 86 i EG-fördraget. Domslutet i denna dom har följande lydelse:

Det förhållandet att ett tidningsföretag, som kontrollerar en betydande del av dagstidningsmarknaden i en medlemsstat och som driver det enda rikstäckande systemet som finns i den staten för utbärning av dagstidningar, vägrar att mot rimlig ersättning låta en utgivare av en konkurrerande dagstidning få tillgång till detta system, då den sistnämnde på grund av tidningens låga upplaga inte är i stånd att ensam eller i samarbete med andra utgivare inrätta och driva ett eget system för tidningsutbärning på rimliga ekonomiska villkor, utgör inte ett missbruk av en dominerande ställning i den mening som avses i artikel 86 i EG-fördraget.

(¹) EGT C 74, 8.3.1997.

DOMSTOLENS DOM

(andra avdelningen)

av den 26 november 1998

i mål C-370/96 (begäran om förhandsavgörande från Dioikitiko Efeteio Thessalonikis): Covita AVE mot Elliniko Dimosio (grekiska staten) (¹)

(Förordning (EEG) nr 1591/92 – Utjämningsavgifter på import av körsbär från Bulgarien – Bokföring – Uppbörd i efterhand)

(1999/C 20/13)

(Rättegångsspråk: grekiska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen, andra avdelningen (avdelningsordföranden G. Hirsch, referent, samt domarna G. F. Mancini, och R. Schintgen; generaladvokat: N. Fennelly; justitiesekreterare: byrådirektören L. Hewlett), har den 26 november 1998 avkunnat dom i mål C-370/96 angående en begäran enligt

artikel 177 i EG-fördraget, från Dioikitiko Efeteio Thesalonikis (Grekland), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Covita AVE och Elliniko Dimosio (grekiska staten), angående tolkningen av artikel 13 i rådets förordning (EEG) nr 1430/79 av den 2 juli 1979 om återbetalning eller eftergift av import- eller exporttullar (EGT L 175, 12.7.1979, s. 1), av artikel 5.2 i rådets förordning (EEG) nr 1697/79 av den 24 juli 1979 om uppbörd i efterhand av import- eller exporttullar som inte har utkrävts av gäldenären för varor som hänförs till ett tullförfarande som medför skyldighet att betala sådana tullar (EGT L 197, 3.8.1979, s. 1), av artiklarna 3 och 5 i rådets förordning (EEG) nr 1854/89 av den 14 juni 1989 om bokföring och betalningsvillkor för importtullar och exporttullar till följd av en tullskuld (EGT L 186, 30.6.1989, s. 1) samt av kommissionens förordning (EEG) nr 1591/92 av den 22 juni 1992 om införande av en utjämningsavgift på körbar med ursprung i Bulgarien (EGT L 168, 26.6.1992, s. 18). Domslutet i denna dom har följande lydelse:

- 1) *Den utjämningsavgift som har införts genom kommissionens förordning (EEG) nr 1591/92 av den 22 juni 1992 om införande av en utjämningsavgift på körbar med ursprung i Bulgarien skall även påföras körbar som är avsedda för industriell bearbetning.*
- 2) *En näringsidkare som har erfarenhet av import- och exportverksamhet, och som i synnerhet känner till att det finns en överhängande risk för att det skall införas en utjämningsavgift, kan inte, om denna avgift faktiskt införs, åberopa bestämmelserna i artikel 5.2 i förordning (EEG) nr 1697/79 eller bestämmelserna i artikel 13 i förordning (EEG) nr 1430/79, när han har haft möjlighet att informera sig om avgiftens faktiska införande genom att ta del av Europeiska gemenskapernas officiella tidning och har underlåtit att göra detta.*
- 3) *Tullmyndigheternas underlåtenhet att, vid uppbörd i efterhand av utjämningsavgiften, iaktta de frister som fastställts i artiklarna 3 och 5 i rådets förordning (EEG) nr 1854/89 av den 14 juni 1989 om bokföring och betalningsvillkor för importtullar och exporttullar till följd av en tullskuld medför inte att sagda myndigheters rätt att uppbära avgiften upphör, förutsatt att uppbörden sker inom den frist som fastställts i artikel 2.1 i förordning (EEG) nr 1697/79.*

(¹) EGT C 74, 8.3.1997.

DOMSTOLENS DOM

av den 1 december 1998

i mål C-326/96 (begäran om förhandsavgörande från Employment Appeal Tribunal, London): B. S. Levez mot T. H. Jennings (Harlow Pools) Ltd (¹)

(Socialpolitik – Manliga och kvinnliga arbetstagare – Lika lön – Artikel 119 i EG-fördraget – Direktiv 75/117/EEG – Sanktioner vid överträdelser av diskrimineringsförbudet – Utestående lön – Nationell lagstiftning som begränsar rätten till utestående lön till de två år som föregår talans väckande – Likartade inhemska åtgärder)

(1999/C 20/14)

(Rättegångsspråk: engelska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen, (ordföranden G. C. Rodríguez Iglesias, avdelningsordförandena J.-P. Puissochet, G. Hirsch och P. Jann samt domarna G. F. Mancini, referent, J. C. Moitinho de Almeida, J. L. Murray, D. A. O. Edward, H. Ragnemalm, R. Schintgen och K. M. Ioannou; generaladvokat: P. Léger; justitiesekreterare: avdelningsdirektören H. A. Rühl), har den 1 december 1998 avkunnat dom i mål C-326/96 angående en begäran enligt artikel 177 i EG-fördraget, från Employment Appeal Tribunal, London (Förenade kungariket), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan B. S. Levez och T. H. Jennings (Harlow Pools) Ltd angående tolkningen av artikel 119 i EG-fördraget samt artiklarna 2 och 6 i rådets direktiv 75/117/EEG av den 10 februari 1975 om tillnärmningen av medlemsstaternas lagar om tillämpningen av principen om lika lön för kvinnor och män (EGT L 45, 19.2.1975, s. 19; svensk specialutgåva, område 13, volym 4, s. 78).

Domslutet i denna dom har följande lydelse:

- 1) *Gemenskapsrätten hindrar tillämpningen av en nationell regel som begränsar den tidsperiod för vilken en arbetstagare kan yrka ersättning för utestående lön eller skadestånd för åsidosättande av likalönsprincipen till två år före talans väckande, då denna period enligt regeln inte kan förlängas ens då förseningen av talans väckande beror på att arbetsgivaren medvetet lämnar berörd person vilseledande uppgift om den lön som utbetalas till arbetstagare av motsatt kön vilka utför arbete som är att betrakta som lika eller likvärdigt med den förstnämnda arbetstagarens arbete.*

- 2) *Gemenskapsrätten hindrar tillämpningen av en nationell regel som begränsar den tidsperiod för vilken en arbetstagare kan yrka ersättning för utestående lön eller skadestånd för åsidosättande av likalönsprincipen till två år före talans väckande, även då ett annat rättsmedel är tillämpligt, om detta medför att mindre förmånliga rättegångsregler eller andra villkor tillämpas än vad som föreskrivs för likartade inhemska åtgärder. Det ankommer på den nationella domstolen att bedöma om så är fallet.*

(¹) EGT C 354, 23.11.1996.

DOMSTOLENS DOM

av den 1 december 1998

i mål C-410/96 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal de grande instance de Metz): brottmål mot André Ambry (¹)

(Frihet att tillhandahålla tjänster – Fri rörlighet för kapital – Ställande av ekonomisk säkerhet – Huruvida den säkerhet som en resebyrå måste ha för att bedriva sin verksamhet även kan ställas av ett kreditinstitut eller försäkringsbolag etablerat i en annan medlemsstat)

(1999/C 20/15)

(Rättegångsspråk: franska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen (ordföranden G. C. Rodríguez Iglesias, avdelningsordförandena P. J. G. Kapteyn, J.-P. Puissochet och G. Hirsch samt domarna G. F. Mancini, J. C. Moitinho de Almeida, C. Gulmann, H. Ragnemalm, referent, M. Wathelet, R. Schintgen och K. M. Ioannou; generaladvokat: J. Mischo; justitiesekreterare: byrådirektören L. Hewlett) har den 1 december 1998 avkunnat dom i mål C-410/96 angående en begäran enligt artikel 177 i EG-fördraget, från Tribunal de grande instance de Metz (Frankrike), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga brottmålet mot André Ambry, angående tolkningen av artiklarna 59 och 73b i EG-fördraget, rådets direktiv 73/183/EEG av den 28 juni 1973 om upphävande av begränsningar i etableringsfriheten och i friheten att tillhandahålla tjänster vid självständig verksamhet hos banker och andra finansiella institut (EGT L 194, 16.7.1973, s. 1; svensk specialutgåva, område 6, volym 1, s. 138), och rådets andra direktiv 89/646/EEG av den 15 december 1989 om samordning av

lagar och andra författningar om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut, samt med ändring av direktiv 77/780/EEG (EGT L 386, 30.12.1989, s. 1; svensk specialutgåva, område 6, volym 3, s. 27). Domslutet i denna dom har följande lydelse:

Artikel 59 i EG-fördraget, rådets andra direktiv 89/646/EEG av den 15 december 1989 om samordning av lagar och andra författningar om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut, samt med ändring av direktiv 77/780/EEG, och rådets direktiv 92/49/EEG av den 18 juni 1992 om samordning av lagar och andra författningar som avser annan direkt försäkring än livförsäkring samt om ändring av direktiv 73/239/EEG och 88/357/EEG (tredje direktivet om annan direkt försäkring än livförsäkring), utgör hinder för en nationell lagstiftning som, i syfte att genomföra artikel 7 i rådets direktiv 90/314/EEG av den 13 juni 1990 om paketresor, semesterpaket och andra paketarrangemang, kräver att garanten, i fall då den garant som har ställt säkerhet är ett kreditinstitut eller försäkringsbolag beläget i en annan medlemsstat, skall ha ingått ett kompletterande avtal med ett kreditinstitut eller försäkringsbolag beläget i landet.

(¹) EGT C 74, 8.3.1997.

DOMSTOLENS DOM

(femte avdelningen)

av den 1 december 1998

i mål C-200/97 (begäran om förhandsavgörande från Corte suprema di cassazione): Ecotrade Srl mot Altiforni e Ferriere di Servola SpA (AFS) (¹)

(Statligt stöd – Begrepp – Fördel som beviljas utan överföring av offentliga medel – Företag på obestånd – Artikel 92 i EG-fördraget – Artikel 4 c i EKSG-fördraget)

(1999/C 20/16)

(Rättegångsspråk: italienska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen, femte avdelningen (avdelningsordföranden J.-P. Puissochet samt domarna J. C. Moitinho de Almeida, C. Gulmann, D. A. O. Edward och M. Wathelet, referent; generaladvokat: N. Fennelly; justitiesekreterare: byrådirek-

tören L. Hewlett), har den 1 december 1998 avkunnat dom i mål C-200/97 angående en begäran enligt artikel 177 i EG-fördraget, från Corte suprema di cassazione, att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Ecotrade Srl och Altiforni e Ferriere di Servola SpA (AFS), angående tolkningen av artikel 92 i EG-fördraget. Domslutet i denna dom har följande lydelse:

Tillämpningen av ett sådant system som det som införts genom lag nr 95/79 av den 3 april 1979, och som avviker från allmän konkurslagstiftning, på ett företag i den mening som avses i artikel 80 i EKSG-fördraget, skall anses kunna ge upphov till beviljande av ett sådant statligt stöd som är förbjudet enligt artikel 4 c i EKSG-fördraget, när det har visats att detta företag

- *har getts tillstånd att fortsätta sin ekonomiska verksamhet under omständigheter där detta skulle ha varit uteslutet med tillämpning av allmän konkurslagstiftning, eller*
- *har erhållit en eller flera förmåner, som till exempel statlig garanti, reducerad skattesats, befrielse från skyldigheten att betala böter eller straffavgifter eller faktiskt avstående, helt eller delvis, från statliga fordringar, och vilka förmåner inte skulle ha beviljats ett annat företag på obestånd med tillämpning av allmän konkurslagstiftning.*

(¹) EGT C 228, 26.7.1997.

DOMSTOLENS DOM

(första avdelningen)

av den 3 december 1998

i mål C-337/96: Europeiska gemenskapernas kommission mot Industrial Refuse & Coal Energy Ltd (¹)

(Skiljedoms klausul – Underlåtenhet att fullgöra ett avtal)

(1999/C 20/17)

(Rättegångsspråk: engelska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen, första avdelningen (avdelningsordföranden P. Jann, referent, samt domarna D. A. O. Edward och M.

Wathelet; generaladvokat: A. Saggio; justitiesekreterare: R. Grass), har den 3 december 1998 avkunnat dom i mål C-337/96: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: Thomas F. Cusack, biträdd av Fergus Randolph) mot Industrial Refuse & Coal Energy Ltd, bolag bildat enligt engelsk rätt, Oxted (Förenade kungariket), företrätt inledningsvis av Kanaar & Co., solicitors, angående dels en talan om återkrav av ett belopp som kommissionen har utbetalat till svaranden såsom förskott inom ramen för ett pilotprojekt för omvandling av en omlastningsstation för avfall till en anläggning för elkraftsproduktion genom behandling av obearbetat tätortsavfall, dels ett genkräromål avseende betalning av återstoden av det högsta stödbelopp som föreskrivs i avtalet samt ett skadeståndsyrkande. Domslutet i denna dom har följande lydelse:

- 1) *Industrial Refuse & Coal Energy Ltd förpliktas att till Europeiska gemenskapernas kommission återbetala ett belopp om 191 438 ECU, jämte ett belopp om 50 796 ECU såsom ränta för perioden från och med den 18 augusti 1987 till och med den 23 november 1990, jämte ränta med 8,15 procent per år från och med den 20 oktober 1993 beräknad på ett belopp om 191 438 ECU.*
- 2) *Industrial Refuse & Coal Energy Ltd:s genkräromål ogillas.*
- 3) *Industrial Refuse & Coal Energy Ltd skall ersätta rättegångskostnaderna.*

(¹) EGT C 388, 21.12.1996.

DOMSTOLENS DOM

(femte avdelningen)

av den 3 december 1998

i mål C-368/96 (begäran om förhandsavgörande från High Court of Justice [England & Wales], Queen's Bench Division): The Queen mot The Licensing Authority established by the Medicines Act 1968 (företrätt av The Medicines Control Agency) (¹)

(Läkemedel – Försäljningstillstånd – Förenklat förfarande – Produkter som i allt väsentligt överensstämmer med varandra)

(1999/C 20/18)

(Rättegångsspråk: engelska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen, femte avdelningen (avdelningsordföranden J.-P. Puisseochet samt domarna J. C. Moitinho de Almeida,

C. Gulmann, referent, L. Sevón och M. Wathelet; generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer; justitiesekreterare: biträdande justitiesekreteraren H. von Holstein), har den 3 december 1998 avkunnat dom i mål C-368/96 angående en begäran enligt artikel 177 i EG-fördraget, från High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Förenade kungariket), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan The Queen och The Licensing Authority established by the Medicines Act 1968 (företräd av The Medicines Control Agency), ex parte: Generics (UK) Ltd, i närvaro av E. R. Squibb & Sons Ltd, mellan The Queen och The Licensing Authority established by the Medicines Act 1968 (företräd av The Medicines Control Agency), ex parte: The Wellcome Foundation Ltd, och mellan The Queen och The Licensing Authority established by the Medicines Act 1968 (företräd av The Medicines Control Agency), ex parte: Glaxo Operations UK Ltd m.fl., i närvaro av Generics (UK) Ltd, angående tolkningen och giltigheten av artikel 4.8 andra stycket a iii i rådets direktiv 65/65/EEG av den 26 januari 1965 om tillnärmning av bestämmelser som fastställts genom lagar eller andra författningar och som gäller farmaceutiska specialiteter (EGT L 22, 9.2.1965, s. 369; svensk specialutgåva, område 13, volym 1, s. 67) i dess lydelse enligt rådets direktiv 87/21/EEG av den 22 december 1986 (EGT L 15, 17.1.1987, s. 36).

Domslutet i denna dom har följande lydelse:

- 1) Artikel 4.8 andra stycket a iii i rådets direktiv 65/65/EEG av den 26 januari 1965 om tillnärmning av bestämmelser som fastställts genom lagar eller andra författningar och som gäller farmaceutiska specialiteter, i dess lydelse enligt rådets direktiv 87/21/EEG av den 22 december 1986, skall tolkas så, att en farmaceutisk specialitet i allt väsentligt överensstämmer med en ursprunglig specialitet när den uppfyller kriterierna avseende lika kvalitativ och kvantitativ sammansättning av aktiva substanser, lika farmaceutisk form och bioekvivalens, förutsatt att det med beaktande av vetenskapliga data inte framgår att den uppvisar betydande skillnader i förhållande till den ursprungliga specialiteten vad gäller säkerhet eller effekt. Den behöriga myndigheten i en medlemsstat har inte rätt att bortse från de tre ovannämnda kriterierna när det rör sig om att fastställa om en viss farmaceutisk specialitet i allt väsentligt överensstämmer med den ursprungliga specialiteten.
- 2) En farmaceutisk specialitet, som i allt väsentligt överensstämmer med en produkt som under minst sex eller tio år varit tillåten för försäljning inom gemenskapen och som säljs i den medlemsstat där ansökan inlämnats, kan tillåtas enligt det förenklade förfarande som föreskrivs i artikel 4.8 andra stycket a iii i direktiv 65/65/EEG i dess ändrade lydelse för samtliga de terapeutiska indikationer som redan har godkänts för nämnda produkt.
- 3) En farmaceutisk specialitet, som i allt väsentligt överensstämmer med en produkt som under minst sex eller tio år varit tillåten för försäljning inom gemenskapen

och som säljs i den medlemsstat där ansökan inlämnats, kan tillåtas enligt det förenklade förfarande som föreskrivs i artikel 4.8 andra stycket a iii i direktiv 65/65/EEG i dess ändrade lydelse för samtliga de doseringsätt, doser eller doseringsanvisningar som redan har godkänts för nämnda produkt.

- 4) Den omständigheten att de ursprungliga ansökningarna eller de förenklade ansökningarna om försäljningstillstånd ingavs före den dag då kommissionens förordning (EG) nr 541/95 av den 10 mars 1995 om granskning av ändringar av villkoren för ett försäljningstillstånd för ett läkemedel utfärdat av den behöriga myndigheten i en medlemsstat trädde i kraft, är inte av betydelse för svaret på den andra och den tredje tolkningsfrågan.
- 5) Vid undersökningen av den femte frågan har det inte framkommit något som skulle kunna påverka giltigheten av artikel 4.8 andra stycket a iii i direktiv 65/65/EEG i dess ändrade lydelse.

(¹) EGT C 40, 8.2.1997.

DOMSTOLENS DOM

(femte avdelningen)

av den 3 december 1998

i mål C-67/97 (begäran om förhandsavgörande från Kriminalretten i Fredrikshavn): brottmål mot Ditlev Bluhme (¹)

(Fri rörlighet för varor – Förbud mot kvantitativa restriktioner och åtgärder med motsvarande verkan mellan medlemsstaterna – Undantag – Skydd för djurs hälsa och liv – Bin av rasen Apis mellifera mellifera [brunt Läsö-bi])

(1999/C 20/19)

(Rättegångsspråk: danska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen, femte avdelningen (avdelningsordföranden J.-P. Puissochet samt domarna J. C. Moitinho de Almeida, C. Gulmann, L. Sevón, referent, och M. Wathelet; generaladvokat: N. Fennelly; justitiesekreterare: biträdande justitiesekreteraren H. von Holstein), har den 3 december 1998 avkunnat dom i mål C-67/97 angående en begäran enligt artikel 177 i EG-fördraget, från Kriminalretten i Fredrikshavn, att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga brottmålet mot Ditlev Bluhme, angående tolkningen av

artikel 30 i EG-fördraget och artikel 2 i rådets direktiv 91/174/EEG av den 25 mars 1991 om krav beträffande avel och härstamning vid saluföring av renrasiga djur samt om ändring av direktiv 77/504/EEG och 90/425/EEG (EGT L 85, 5.4.1991, s. 37; svensk specialutgåva, område 3, volym 36, s. 232), Domslutet i denna dom har följande lydelse:

- 1) *Nationella bestämmelser om förbud att på en ö som Läsö hålla andra bin än bin av rasen Apis mellifera mellifera (brunt Läsö-bi) utgör en åtgärd med motsvarande verkan som en kvantitativ restriktion i den mening som avses i artikel 30 i EG-fördraget.*
- 2) *Nationella bestämmelser om förbud att på en ö som Läsö hålla andra bin än bin av rasen Apis mellifera mellifera (brunt Läsö-bi) skall enligt artikel 36 i EG-fördraget anses befogade med hänsyn till skyddet för djurs hälsa och liv.*

(¹) EGT C 108, 5.4.1997.

DOMSTOLENS DOM

(första avdelningen)

av den 3 december 1998

i mål C-233/97 (begäran om förhandsavgörande från länsrätten i Nylands län): förfarande som anhängiggjorts av KappAhl Oy (¹)

(Fri rörlighet för varor – Varor som kan omsättas fritt – Republiken Österrikes, Republiken Finlands och Konungariket Sveriges anslutningsakt – Undantagsbestämmelser – Artikel 99)

(1999/C 20/20)

(Rättegångsspråk: finska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen (tillförordnade avdelningsordföranden D. A. O. Edward, referent, samt domarna L. Sevón och M. Wathelet; generaladvokat: G. Cosmas; justitiesekreterare: biträdande justitiesekreteraren H. von Holstein) har den 3 december 1998 avkunnat dom i mål C-233/97 angående en begäran enligt artikel 177 i EG-fördraget, från länsrätten i Nylands län (Finland), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga förfarande som anhängiggjorts av KappAhl Oy, angående tolkningen av artikel 99 i Akten om villkoren

för Republiken Österrikes, Republiken Finlands och Konungariket Sveriges anslutning till de fördrag som ligger till grund för Europeiska unionen och om anpassning av fördragen (EGT C 241, 29.8.1994, s. 21), ändrad genom rådets beslut 95/1/EG, Euratom, EKSG av den 1 januari 1995 om anpassning av de dokument som har avseende på nya medlemsstaters anslutning till Europeiska unionen (EGT L 1, 1.1.1995, s. 1).

Domslutet i denna dom har följande lydelse:

Artikel 99 i Akten om villkoren för Republiken Österrikes, Republiken Finlands och Konungariket Sveriges anslutning till de fördrag som ligger till grund för Europeiska unionen och om anpassning av fördragen, ändrad genom rådets beslut 95/1/EG, Euratom, EKSG av den 1 januari 1995 om anpassning av de dokument som har avseende på nya medlemsstaters anslutning till Europeiska unionen, skall tolkas så, att den inte gjorde det möjligt för Republiken Finland att under tre år efter sin anslutning till gemenskapen den 1 januari 1995 uppbära importtullar på varor som redan hade övergått till fri omsättning i en annan medlemsstat.

(¹) EGT C 252, 16.8.1997.

DOMSTOLENS DOM

(första avdelningen)

av den 3 december 1998

i mål C-247/97 (begäran om förhandsavgörande från Cour de cassation): Marcel Schoonbroodt, Marc Schoonbroodt och Transports A. M. Schoonbroodt SPRL mot belgiska staten (¹)

(Artikel 177 i EG-fördraget – Domstolens behörighet – Nationell lagstiftning som innehåller bestämmelser med samma lydelse som gemenskapsrättsliga bestämmelser – Tullbefrielse – Bränsle i motorfordon på land – Begreppet "standardtankar")

(1999/C 20/21)

(Rättegångsspråk: franska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen, första avdelningen (avdelningsordföranden P. Jann, referent, samt domarna D. A. O. Edward och L. Sevón; generaladvokat: F. G. Jacobs; justitiesekreterare: biträdande justitiesekreteraren H. von Holstein), har den 3 december 1998 avkunnat dom i mål C-247/97 angående en begäran enligt artikel 177 i EG-fördraget, från Cour de cassation, att domstolen skall meddela ett förhandsavgö-

rande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Marcel Schoonbroodt, Marc Schoonbroodt, Transports A. M. Schoonbroodt SPRL och belgiska staten angående tolkningen av artikel 112 i rådets förordning (EEG) nr 918/83 av den 28 mars 1983 om upprättandet av ett gemenskapssystem för tullbefrielse (EGT L 105, 23.4.1983, s. 1), i dess lydelse enligt rådets förordning (EEG) nr 1315/88 av den 3 maj 1988, om ändring av bland annat förordning (EEG) nr 2658/87 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan (EGT L 123, 17.5.1988, s. 2). Domslutet i denna dom har följande lydelse:

Artikel 112.2 c i rådets förordning (EEG) nr 918/83 av den 28 mars 1983 om upprättandet av ett gemenskapssystem för tullbefrielse, i dess lydelse enligt rådets förordning (EEG) nr 1315/88 av den 3 maj 1988 om ändring av bland annat förordning (EEG) nr 2658/87 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan, skall tolkas på följande sätt:

Den definition som däri ges av "standardtankar" omfattar inte de tankar som anbringats i behållare försedda med kylsystem och som är avsedda för vägtransporter över långa sträckor, när dessa tankar är permanent inbyggda av tillverkarens återförsäljare eller av en karosserimontör för att uppnå vissa syften av ekonomisk karaktär.

(¹) EGT C 252, 16.8.1997.

DOMSTOLENS DOM

(fjärde avdelningen)

av den 3 december 1998

i mål C-259/97 (begäran om förhandsavgörande från Finanzgericht Düsseldorf): Uwe Clees mot Hauptzollamt Wuppertal (¹)

(Gemensamma tulltaxan – Samlingar och samlarobjekt av historiskt eller etnografiskt intresse – Äldre personbilar)

(1999/C 20/22)

(Rättegångsspråk: tyska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen, fjärde avdelningen (avdelningsordföranden P. J. G. Kapteyn samt domarna H. Ragnemalm och K. M.

Ioannou, referent; generaladvokat: P. Léger; justitiesekreterare: R. Grass), har den 3 december 1998 avkunnat dom i mål C-259/97, angående en begäran enligt artikel 177 i EG-fördraget, från Finanzgericht Düsseldorf (Tyskland), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Uwe Clees och Hauptzollamt Wuppertal avseende tolkningen av nummer 9705 i kombinerade nomenklaturen i bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tullaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan (EGT L 256, 7.9.1987, s. 1). Domslutet i denna dom har följande lydelse:

Nummer 9705 i kombinerade nomenklaturen i bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tullaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan skall tolkas på så sätt att motorfordon presumeras vara av historiskt eller etnografiskt intresse om de är

— *fordon i originalskick som ej undergått väsentliga ändringar i chassi, styr- eller bromssystem, motor etc.,*

— *minst 30 år gamla, och*

— *av en modell eller typ som inte längre är i produktion.*

De motorfordon som uppfyller dessa villkor är dock inte av historiskt eller etnografiskt intresse om den behöriga myndigheten visar att de inte kan åskådliggöra ett betydelsefullt steg i utvecklingen av mänskliga landvinningar eller ett skede av denna utveckling.

De kriterier som fastställts i domstolens rättspraxis, avseende de egenskaper som krävs för att ett fordon skall kunna ingå i en samling, skall dessutom vara uppfyllda.

(¹) EGT C 295, 27.9.1997.

DOMSTOLENS DOM

(femte avdelningen)

av den 3 december 1998

i mål C-381/97 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal de première instance de Nivelles): Belgocodex SA mot belgiska staten ⁽¹⁾

(Första och sjätte mervärdesskattedirektivet – Arrende och uthyrning av fast egendom – Rätt till valfrihet i fråga om beskattning)

(1999/C 20/23)

(Rättegångsspråk: franska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen, femte avdelningen (tillförordnade avdelningsordföranden P. Jann, referent, samt domarna J. C. Moitinho de Almeida, C. Gulmann, L. Sevón och M. Wathelet; generaladvokat: S. Alber; justitiesekreterare: byrådirektören L. Hewlett), har den 3 december 1998 avkunnat dom i mål C-381/97 angående en begäran enligt artikel 177 i EG-fördraget, från Tribunal de première instance de Nivelles (Belgien), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Belgocodex SA och belgiska staten, angående tolkningen av artikel 2 i rådets första direktiv 67/227/EEG av den 11 april 1967 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om omsättningsskatter (EGT 71, 14.4.1967, s. 1301) och artikel 13 c i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, 13.6.1977, s. 1). Domslutet i denna dom har följande lydelse:

Artikel 2 i rådets första direktiv 67/227/EEG av den 11 april 1967 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om omsättningsskatter hindrar inte att en medlemsstat

— som har tillämpat den möjlighet som följer av artikel 13 C i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund, och

— som således har medgivit skattskyldiga rätt till valfrihet i fråga om beskattning av viss uthyrning av fast egendom,

upphäver nämnda rätt till valfrihet genom en senare lag och därmed återinför undantaget.

Det ankommer på den nationella domstolen att avgöra om principerna om skydd för berättigade förväntningar och rättssäkerhet har åsidosatts genom att en lag, beträffande vilken det aldrig har utfärdats någon verkställighetskungörelse, upphävs med retroaktiv verkan.

⁽¹⁾ EGT C 387, 20.12.1997.

DOMSTOLENS BESLUT

(fjärde avdelningen)

av den 12 november 1998

i mål C-162/98 (begäran om förhandsavgörande från Oberlandesgericht Köln): begäran om domstolsprövning av böter som har framställts av Hans-Jürgen Hartmann ⁽¹⁾

(Begäran om tolkning av en konvention som vissa medlemsstater har undertecknat enligt artikel 8 i direktiv 93/89/EEG – Domstolen saknar behörighet)

(1999/C 20/24)

(Rättegångsspråk: tyska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen, fjärde avdelningen (avdelningsordföranden P. J. G. Kapteyn, referent, samt domarna J. L. Murray och H. Ragnemalm; generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer; justitiesekreterare: R. Grass), har den 12 november 1998 meddelat beslut i mål C-162/98 angående en begäran enligt artikel 177 i EG-fördraget från Oberlandesgericht Köln (Tyskland), att domstolen i det vid denna domstol anhängiga målet rörande en begäran om domstolsprövning av böter som har framställts av Hans-Jürgen Hartmann skall meddela ett förhandsavgörande beträffande tolkningen av artikel 4.1 i konventionen av den 9 februari 1994 om vägavgift för tunga fordon vid användning av vissa vägar, vilken har undertecknats av regeringarna i Förbundsrepubliken Tyskland, Konungariket Belgien, Konungariket Danmark, Storhertigdömet Luxemburg och Konungariket Nederländerna (Bundesgesetzblatt 1994, II, s. 1768). Beslutet lyder enligt följande:

Det är uppenbart att domstolen saknar behörighet att pröva den begäran om förhandsavgörande som har framställts av Oberlandesgericht Köln genom beslut av den 13 mars 1998.

⁽¹⁾ EGT C 209, 4.7.1998.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Court of Appeal (England and Wales) av den 31 juli 1998 i målet mellan H. J. Banks & Company Ltd och 1) Coal Authority och 2) Secretary of State for Trade and Industry

(Mål C-390/98)

(1999/C 20/25)

Court of Appeal (England and Wales) begär genom beslut av den 31 juli 1998, vilket inkom till domstolens kansli den 3 november 1998, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan H. J. Banks & Company Ltd och 1) Coal Authority och 2) Secretary of State for Trade and Industry beträffande följande frågor:

1. Kan den särbehandling som avses i Court of Appeals dom utgöras

— ”diskriminering av tillverkare” i den mening som avses i artikel 4 b i EKSG-fördraget,

— en ”särskild påлага” i den mening som avses i artikel 4 c i samma fördrag, och/eller

— ”stöd” i den mening som avses i artikel 4 c i samma fördrag eller i artikel 1 i kommissionens beslut nr 3632/93/EKSG⁽¹⁾?

2. Har artikel 4 b eller artikel 4 c i EKSG-fördraget eller artikel 9.1 eller artikel 9.4 i kommissionens beslut nr 3632/93/EKSG direkt effekt och ger de i så fall privata företag rätt att i nationell domstol bestrida ett krav på gruvroyalty från ett offentligt organ och att kräva återbetalning av royalty som har betalats till detta organ, i synnerhet i avsaknad av ett kommissionsbeslut i enlighet med artikel 67 eller artikel 88 i EKSG-fördraget eller kommissionens beslut nr 3632/93/EKSG, vilket skulle innebära att de påstådda omständigheterna utgör ”diskriminering”, en ”särskild påлага” eller ”stöd”?

3. Om så är fallet, får en nationell domstol fastställa att det föreligger ”diskriminering” i den mening som avses i artikel 4 b i EKSG-fördraget, en ”särskild påлага” i den mening som avses i artikel 4 c eller ”stöd” i den mening som avses i artikel 4 c eller i artikel 1 i kommissionens beslut nr 3632/93/EKSG trots

— kommissionens beslut 94/995/EKSG⁽²⁾,

— kommissionens beslut av den 21 december 1994 om att tillåta RJB Mining plc. att köpa Central and Northern Mining Limited,

— skrivelserna av den 4 maj och den 13 juli 1995 som kommissionens GD XVII skickade till NALOO?

4. Medför den omständigheten att Banks eller NALOO inte

a) ifrågasatte, enligt artikel 33 i EKSG-fördraget, vare sig kommissionens beslut 94/995/EKSG, kommissionens beslut av den 21 december 1994 om att tillåta RJB Mining plc att köpa Central and Northern Mining Limited eller skrivelserna av den 4 maj och den 14 juli 1995 som kommissionens GD XVII skickade till NALOO, och/eller

b) utnyttjade förfarandet enligt artikel 35 i EKSG-fördraget för att begära att kommissionen behandlade de frågor som nu har väckts i förfarandet i den nationella domstolen,

att Banks enligt gemenskapsrätten inte kan åberopa de påstådda överträdelseerna av artikel 4 b eller 4 c i EKSG-fördraget eller av kommissionens beslut nr 3632/93/EKSG i förfaranden i de nationella domstolarna?

⁽¹⁾ Kommissionens beslut nr 3632/93/EKSG av den 28 december 1993 om gemenskapsregler för statsstöd till kolindustrin (EGT L 329, 30.12.1993, s. 12; svensk specialutgåva, område 8, volym 2, s. 26).

⁽²⁾ Kommissionens beslut av den 3 november 1994 om de finansiella åtgärder som Förenade kungariket vidtog för kolindustrin under budgetåren 1994/95 och 1995/96 (EGT L 379, 31.12.1994, s. 26).

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Tribunale di Cagliari av den 23 mars 1998 i målet mellan Azienda Agricola Monte Arcosu Srl och Regione Autonoma della Sardegna, ERSAT – Ente Regionale per l'Assistenza Tecnica in Agricoltura samt Organismo Comprensoriale n. 24 della Sardegna

(Mål C-403/98)

(1999/C 20/26)

Tribunale di Cagliari begär genom beslut av den 23 mars 1998, vilket inkom till domstolens kansli den 13 november 1998, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Azienda Agricola Monte Arcosu Srl och Regione Autonoma della Sardegna, ERSAT – Ente Regionale per l'Assistenza Tecnica in Agricoltura samt Organismo Comprensoriale 24 della Sardegna, för att denna skall uttala sig om tolkningen av

artikel 2.5 i rådets förordning (EG) nr 797/85⁽¹⁾ av den 12 mars 1985 och artikel 5.5 i rådets förordning (EEG) nr 2328/91⁽²⁾ av den 15 juli 1991 beträffande följande frågor:

- 1) Kan gemenskapsbestämmelserna i fråga, även om den italienske lagstiftaren inte har utfärdat några bestämmelser på den punkten, konkret tillämpas på andra än fysiska personer och i synnerhet bolag som är juridiska personer?
- 2) Om den första frågan besvaras jakande, vilka är då de nödvändiga och tillräckliga villkor som måste vara uppfyllda för att andra än fysiska personer, och i synnerhet bolag som är juridiska personer, skall kunna anses vara jordbrukare med jordbruk som huvudsysselsättning?

⁽¹⁾ EGT L 93, 30.3.1985, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 218, 6.8.1991, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Bundesfinanzhof den 6 oktober 1998 i målet mellan Hauptzollamt Neubrandenburg och SAGPOL s.c. Transport Miedzynarodowy i Spedycja (PL)

(Mål C-406/98)

(1999/C 20/27)

Bundesfinanzhof begär genom beslut av den 6 oktober 1998, som inkom till domstolens kansli den 16 november 1998, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Hauptzollamt Neubrandenburg och SAGPOL s.c. Transport Miedzynarodowy i Spedycja (PL) beträffande följande frågor:

1. Är det förenligt med artikel 454.3 första stycket och artikel 455.1 i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 253, 11.10.1993 s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 10, s. 1) att tullkontoret i avgångsmedlemsstaten, i fall då en vara som transporteras med TIR-carnet inte företes för bestämmelsetullkontoret, fastställer en tremånadersfrist för bevisning i fråga om den ort där överträdelsen eller oegentligheten faktiskt begicks, varvid senare förebringad bevisning inte påverkar avgångsmedlemsstatens rätt att ta ut avgifterna?

Om fråga 1 besvaras nekande:

Inom vilken frist måste bevisningen i fråga om den ort där överträdelsen eller oegentligheten faktiskt begicks förebringas?

2. För det fall att domstolen i sitt svar på fråga 1 finner att innehavaren av TIR-carneten har förebringat bevisningen i fråga om den ort där överträdelsen eller oegentligheten faktiskt begicks i rätt tid:

Vilka krav skall ställas på bevisningen i fråga om den ort där överträdelsen eller oegentligheten under eller i samband med transport med TIR-carnet faktiskt begicks (artikel 455.3 första stycket i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993)? Är det tillräckligt att innehavaren av TIR-carneten lämnar uppgifter och att den förare som utfört transporten avger vittnesmål eller kan bevisningen endast föras i form av officiella handlingar av vilka det klart framgår att behöriga myndigheter i annan medlemsstat har fastställt att överträdelsen eller oegentligheten begicks på deras område?

3. För det fall att domstolen finner att bevisningen i fråga om den ort där överträdelsen eller oegentligheten faktiskt begicks har förebringats i rätt tid och att bevisningen kan föras på det beskrivna sättet:

Skall artikel 454.3 tredje och fjärde stycket i förordning (EEG) nr 2454/93 tolkas så, att dessa bestämmelser är tillämpliga även i fall då importavgifterna uppvisas i den medlemsstat där överträdelsen eller oegentligheten upptäcktes, trots att det inom den frist som föreskrivs i artikel 454.3 tredje och fjärde stycket i förordning (EEG) nr 2454/93 på tillfredsställande sätt kunde visas att överträdelsen eller oegentligheten faktiskt begicks i annan medlemsstat?

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division, Divisional Court, av den 15 oktober 1998, i målet mellan Commissioners of Customs and Excise och Mirror Group plc

(Mål C-409/98)

(1999/C 20/28)

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division, Divisional Court begär genom beslut av den 15 oktober 1998, vilket inkom till domstolens kansli den 17 november 1998, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Commissioners of Customs and Excise och Mirror Group plc beträffande följande frågor:

- 1) Har domstolens dom av den 15 december 1993 i mål C-63/92, Lubbock Fine & Co, lett till att artikel 13 B b i rådets direktiv 77/388/EEG⁽¹⁾ innebär att en transaktion är undantagen från mervärdesskatt när den är gjord av en person ("personen") som ursprungligen inte har något intresse av den fasta egendomen, när denna person ingår ett hyresavtal avseende denna fasta egendom med en hyresvärd och/eller godkänner hyresavtalet med hyresvärden mot en penningssumma som hyresvärden betalar?
- 2) Har domstolens dom i det ovannämnda målet Lubbock Fine & Co lett till att artikel 13 B b i rådets direktiv 77/388/EEG innebär att en transaktion är undantagen från mervärdesskatt när den är gjord av en person ("personen") som ursprungligen inte har något intresse av den fasta egendomen, när denna person
- a) ingår ett optionsavtal avseende uthyrningen av denna fasta egendom mot en penningssumma som betalas till personen, på villkor att pengarna skall hållas på ett specialkonto som säkerhet för personens skyldigheter under optionsavtalet, och/eller
- b) följaktligen utövar optionerna enligt optionsavtalet och ingår hyresavtalet mot att pengarna på specialkontot släpps fria för personen?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättnings-skatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, 13.6.1977, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Tribunal d'arrondissement de Luxembourg (åttonde avdelningen) av den 7 oktober 1998 i målet mellan Angelo Ferlini och Centre Hospitalier de Luxembourg

(Mål C-411/98)

(1999/C 20/29)

Tribunal d'arrondissement de Luxembourg (åttonde avdelningen) begär genom beslut av den 7 oktober 1998, vilket inkom till domstolens kansli den 18 november 1998, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Angelo Ferlini och Centre Hospitalier de Luxembourg beträffande följande fråga:

Är storhertiglig förordning av den 31 december 1974 (Mémorial A nr 95 av den 31 december 1974, s. 2398), i sin ändrade lydelse, angående fastställandet i enlighet med artiklarna 6 och 13 i socialförsäkringslagen av naturaförmåner i samband med sjukdom och moderskap sjukhusvårdstariffer från och med den 1 januari 1989 för personer och organ som inte är anslutna till det nationella sociala trygghetssystemet, rundskrivelsen från UCM⁽¹⁾ av den 1 december 1988 om fördelningen av de olika kostnader som ligger till grund för schablonavgiften för förlossning från och med den 1 januari 1989 och EHL:s⁽²⁾ praxis att tillämpa enhetliga tariffer över läkar- och sjukhusvårdsvgifter för personer och organ som inte är anslutna till det nationella sociala trygghetssystemet och på gemenskapstjänstemän som är anslutna till gemenskapernas sjuk-kassa som överstiger de tariffer som gäller för dem som är anslutna till det nationella systemet förenliga med gemenskapsrätten, med hänsyn till

— principen om icke-diskriminering mellan medborgare från Europeiska unionens medlemsstater som framgår av artiklarna 6 och 48 i EG-fördraget och, i fråga om den fria rörligheten för arbetstagare inom gemenskapen, av rådets förordning (EEG) nr 1612/68⁽³⁾ av den 5 oktober 1968 om arbetskraftens fria rörlighet inom gemenskapen, ändrad genom rådets förordning (EEG) nr 312/76 av den 9 februari 1976 och, i fråga om social trygghet, av rådets förordning (EEG) nr 1408/71⁽⁴⁾ av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjer flyttar inom gemenskapen, ändrad och uppdaterad genom rådets förordning (EEG) nr 2001/83⁽⁵⁾ av den 2 juni 1983,

och

— artikel 85.1 i EEG-fördraget, enligt vilken alla avtal mellan företag, beslut av företagssammanslutningar och samordnade förfarande som kan påverka handeln mellan medlemsstater och som har till syfte eller resultat att hindra, begränsa eller snedvrída konkurrensen inom den gemensamma marknaden är förbjudna?

⁽¹⁾ Union des caisses de maladie (luxembourgeoise).

⁽²⁾ Entente des hôpitaux luxembourgeoise.

⁽³⁾ EGT L 257, 19.10.1968, s. 2.

⁽⁴⁾ EGT L 149, 5.7.1971, s. 2.

⁽⁵⁾ EGT L 230, 22.8.1983, s. 6.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Bundesfinanzhof av den 24 september 1998 i målet mellan Lászlo Bakcsi och Finanzamt Fürstentfeldbruck

(Mål C-415/98)

(1999/C 20/30)

Bundesfinanzhof – Fünfter Senat – begär genom beslut av den 24 september 1998, vilket inkom till domstolens kansli den 20 november 1998, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Lászlo Bakcsi och Finanzamt Fürstentfeldbruck beträffande följande frågor:

1. Kan en näringsidkare tillskriva ett objekt i blandad (inom respektive utanför näringsverksamheter) användning sin privata egendom, oberoende av att objektet i viss utsträckning används inom ramen för näringsverksamheten?
2. Skall full omsättningsskatt i enlighet med artikel 11 A.1 i direktiv 77/388/EEG⁽¹⁾ tas ut vid tillhandahållandet av ett objekt som en leverantör utan avdragsrätt har erhållit av en privatperson för att användas i hans yrkesverksamhet?

⁽¹⁾ EGT L 145, 13.6.1977, s. 1.

Talan mot Nea Energiaki Tekhnologia EPE väckt den 20 november 1998 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-416/98)

(1999/C 20/31)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 20 november 1998 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Nea Energiaki Tekhnologia EPE. Sökanden företräds av juridiske chefrådgivaren Richard Wainwright och Olivier Couvert-Castera, nationell tjänsteman vid kommissionens rättstjänst, bistådda av advokaten Maria Bra, Bryssel, och advokaten Kiriaki Kapoutzidou, Aten, delgivningsadress: rättstjänsten, Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg, Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- med hänsyn till att den överenskommelse om betalning som kommissionen ingått har skett på falska premis-

ser, förplikta svaranden att till kommissionen återbetala hela det finansieringsbelopp som svaranden har erhållit från gemenskapen, nämligen ett kapitalbelopp om 13 800 000 GRD, jämte ränta som enligt villkoren i avtalet uppgår till 24 382 218 GRD vid tidpunkten för denna talans väckande, i allt 38 182 218 GRD, samt dröjsmålsränta enligt grekisk lag från det att svaranden har delgivits denna talan till dess skulden till fullo betalats, eller i vart fall med ränta enligt den räntesats som fastställts av Europeiska investeringsbanken från tidpunkten för talans väckande till dess skulden till fullo betalats,

- alternativt förplikta svaranden att till kommissionen betala det belopp som är resultatet av den ovan nämnda överenskommelsen, nämligen 9 498 551 GRD, jämte ränta på kapitalbeloppet 9 257 051 GRD, vilken enligt villkoren i avtalet uppgår till 14 643 006 GRD vid tidpunkten för denna talans väckande, i allt 24 141 557 GRD, samt dröjsmålsränta enligt grekisk lag från det att svaranden har delgivits denna talan till dess skulden till fullo betalats, eller i vart fall med ränta enligt den räntesats som fastställts av Europeiska investeringsbanken från tidpunkten för talans väckande till dess skulden till fullo betalats,
- i båda fallen förplikta svaranden att ersätta kommissionens rättegångskostnader, inklusive dess kostnader för advokatarvoden.

Grunder och huvudargument

Svarandebolagets verksamhet består i studier och tillverkning av alternativa energisystem samt deltagande i förfaranden för offentlig upphandling. År 1985 ingick kommissionen ett avtal med svarandebolaget, enligt vilket bolaget i utbyte mot ekonomiskt stöd från gemenskapen åtog sig att genomföra projektet "Ön Kea", vars syfte var att installera ett vindkraftverk på en grekisk ö. Bolaget skulle även under två år utöva tillsyn över kraftverkets funktion, innan det överlämnades till användarna. I enlighet med avtalet verkställde kommissionen en förskottsutbetalning till svaranden på ett belopp av 13 800 000 GRD. Svaranden har emellertid inte vidtagit några som helst åtgärder för att genomföra projektet. Kommissionen upphävd därför avtalet, Svaranden har aldrig återbetalat det belopp som erhållits i förskott eller ens det belopp som följer av den överenskommelse som ingåtts under mellantiden.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Pretura circondariale di Genova av den 26 september 1998 i målet mellan Marcella Moretti och Banco Ambrosiano Veneto SpA

(Mål C-419/98)

(1999/C 20/32)

Pretura circondariale di Genova begär genom beslut av den 26 september 1998, vilket inkom till domstolens kansli den 23 november 1998, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Marcella Moretti och Banco Ambrosiano Veneto beträffande följande frågor:

1. Är de enhetliga banknormer som fastställs av ABI⁽¹⁾ för dess medlemmar i fråga om avtal för öppning av en checkräkningskredit, genom att de föreskrivs och tillämpas på ett enhetligt och bindande sätt av de banker som är medlemmar i ABI och i den mån de för öppning av en kredit kräver en ordning för bestämning av räntesatsen som inte har bestämts och som heller inte kan bestämmas i förväg av kunden, av sådan natur att de kan anses påverka handeln mellan medlemsstater och ha till syfte och resultat att hindra, begränsa eller snedvrída konkurrensen inom den gemensamma marknaden enligt artikel 85 i fördraget?
2. Vilken verkan skulle ett eventuellt erkännande av banknormernas rättsstridighet i enlighet med fråga 1 få på motsvarande klausuler i avtal om öppning av checkräkningskredit som medlemsbankerna sluter i ett senare led med de enskilda kunderna, med tanke på att ABI:s medlemsbanker som helhet enligt artikel 86 i fördraget kan anses inneha en kollektivt dominerande ställning på den nationella kreditmarknaden, för vilken den faktiska tillämpningen av de omtvistade reglerna (om fastställelse av utlåningsränta) kan anses utgöra missbruk?

⁽¹⁾ Associazione Bancaria Italiana (Italienska bankförbundet).

Talan mot Konungariket Spanien väckt den 24 november 1998 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-421/98)

(1999/C 20/33)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 24 november 1998 väckt talan vid Europeiska gemenska-

pernas domstol mot Konungariket Spanien. Sökanden företräds av I. Martínez del Peral och B. Mongin, båda vid rättstjänsten, delgivningsadress: rättstjänsten, Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg, Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Konungariket Spanien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 2 och 10 i rådets direktiv 85/394/EEG av den 10 juni 1985 om det ömsesidiga erkännandet av utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis på arkitekturområdet, däribland åtgärder för att underlätta ett effektivt utnyttjande av etableringsrätten och friheten att tillhandahålla tjänster⁽¹⁾ genom att i artikel 10.2 i kungligt dekret nr 1081/1989⁽²⁾ av den 28 augusti 1989 föreskriva att personer med behörighetsbevis i arkitektur vilkas behörighetsbevis erkänts inom ramen för direktiv 85/384/EEG³ i Spanien inte får utöva annan verksamhet än vad de i enlighet med behörighetsbeviset hade rätt att utöva i ursprungslandet, om de inte utövar verksamheten i samarbete med en annan yrkesutbildad person som har rätt att utöva verksamheten och som har ett behörighetsbevis som även det har erkänts i enlighet med spansk lagstiftning⁴, och
- förplikta Konungariket Spanien att ersätta rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Artiklarna 2 och 10 i direktiv 85/384/EEG rör den grundläggande principen om att innehavaren av ett utbildnings-, examens- eller annat bevis i arkitektur, vilket har utfärdats i en annan medlemsstat än värdmedlemsstaten skall ha samma rättigheter och skyldigheter som innehavarna av ett bevis i värdmedlemsstaten. Så snart ett behörighetsbevis i arkitektur intygar en utbildning som uppfyller kraven i artiklarna 3 och 4 i direktiv 85/384/EEG skall principen om ömsesidigt erkännande tillämpas utan att värdmedlemsstaten kan bedöma kvaliteten av den utbildning som erhållits i ursprungslandet. Gemenskapslagstiftaren, som är medveten om att arkitektutbildningen kan vara mer omfattande i värdmedlemsstaten, har dessutom i artikel 16 i direktivet föreskrivit ett särskilt medel som säkerställer ett tillräckligt skydd för mottagaren av arkitekttjänster, nämligen möjligheten att reglera användningen av behörighetsbeviset genom att förplikta den migrerande arkitekten att använda sin ursprungliga titel. När den migrerande arkitekten inte kan visa att han har den

kompletterande utbildning som krävs för erhållande av titeln i värdmedlemsstaten, framgår det av artikel 16 att värdmedlemsstaten kan föreskriva att den migrerande arkitekten "i lämplig form" skall använda den akademiska titel som används i en medlemsstat som är hans ursprungsland eller från vilket han kommer. Direktivet berättigar inte denna stat att föreskriva andra åtgärder, såsom skyldigheten att samarbeta med en yrkesutbildad person som i värdmedlemsstaten har rätt att utöva de verksamheter för vilka den migrerande arkitekten saknar utbildning. Sådana åtgärder utgör enligt kommissionen en oproportionerlig begränsning av arkitektens etableringsfrihet och i ännu högre grad av friheten av tillhandahålla tjänster.

(¹) EGT L 223, 21.8.1985, s. 15.

(²) Boletín Oficial del Estado nr 214, 7.9.1989.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Tribunal de premiere instance de Bruxelles (sjätte avdelningen) av den 10 november 1998 i målet mellan Colonia Versicherung Aktiengesellschaft Zweigniederlassung samt 17 andra företag och Belgiska staten, Finansministeriet, förvaltningen av tullar och punktskatter

(Mål C-422/98)

(1999/C 20/34)

Tribunal de premiere instance de Bruxelles (sjätte avdelningen) begär genom beslut av den 10 november 1998, vilket inkom till domstolens kansli den 26 november 1998, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Colonia Versicherung Aktiengesellschaft Zweigniederlassung samt 17 andra företag och Belgiska staten, Finansministeriet, förvaltningen av tullar och punktskatter, beträffande följande fråga:

Är 210 § ministerkungörelsen av den 22 januari 1948, vari föreskrivs att den som till Belgien importerar skattemärkta tobaksvaror som inte lämpar sig för konsumtion skall låta förstöra dem i Belgien under de belgiska tullmyndigheternas överinseende, varvid de handlingar som till styrkande av sådan förstörelse utfärdas av tullmyndighet i annan medlemsstat inte tillerkänns något bevisvärde, att anse som en åtgärd med motsvarande verkan som en kvantitativ importrestriktion?

Begäran om förhandsavgörande från Hoge Raad der Nederlanden den 6 november 1998 i målet mellan å ena sidan Marca Mode CV och å andra sidan Adidas AG och Adidas Benelux BV

(Mål C-425/98)

(1999/C 20/35)

Hoge Raad der Nederlanden begär genom dom av den 6 november 1998, som inkom till domstolens kansli den 26 november 1998, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan å ena sidan Marca Mode CV och å andra sidan Adidas AG och Adidas Benelux BV beträffande följande fråga:

Om

- a) ett varumärke har särskiljningsförmåga på grund av dess egenskaper eller på grund av att det är allmänt känt, och
- b) tredje man vid handel med varor eller tillhandahållande av tjänster, som är identiska med eller liknar de varor eller tjänster för vilka varumärket registrerats, utan varumärkeinnehavarens samtycke använder ett tecken som påminner om varumärket i sådan omfattning att det föreligger risk för att tecknet associeras med varumärket,

skall artikel 5.1 b i rådets direktiv 89/104/EEG (¹) då tolkas så, att varumärkeinnehavarens ensamrätt ger honom befogenhet att förbjuda tredje man att använda märket, om varumärkets särskiljningsförmåga inte gör det möjligt att utesluta att associationen kan leda till förväxling?

(¹) EGT L 40, 11.2.1989, s. 1.

Talan mot Republiken Grekland väckt den 26 november 1998 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-426/98)

(1999/C 20/36)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 26 november 1998 väckt talan vid Europeiska gemenska-

pernas domstol mot Republiken Grekland. Sökanden företräds av Dimitrios Gouloussis, kommissionens rättstjänst, delgivningsadress: rättstjänsten, Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

— fastställa att Republiken Grekland har åsidosatt EG-fördraget och närmare bestämt artiklarna 7 och 10 i rådets direktiv 69/335/EEG⁽¹⁾, i dess lydelse enligt direktiv 85/303/EEG⁽²⁾, genom att till förmån för juristförbundet och advokatförbundet tillämpa tilläggs-skatt i samband med bildandet av aktiebolag och bolag med begränsat ansvar, publicering och ändring av deras stadgar och ökning av aktiekapitalet, och

— förplikta Republiken Grekland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Med beaktande av att den totala skattesatsen i Grekland i fråga om indirekta skatter, publicering och ändring av stadgar och ökning av aktiekapitalet klart överskrider den övre gräns som föreskrivs i artikel 7 i direktiv 69/335/EEG, i dess lydelse enligt direktiv 85/303/EEG, strider de bestämmelser i grekisk lagstiftning som påför nämnda avgifter mot gemenskapsrätten.

I strid med vad Republiken Grekland har anfört gäller följande för dessa skatter:

- 1) De kan inte betraktas som socialförsäkringsavgifter, eftersom det inte finns något försäkringssamband mellan de personer som skall betala dessa skatter och de personer som hör till försäkringsinstitutioner.
- 2) De fräntas inte sin karaktär av indirekta skatter därför att a) de inte i strikt bemärkelse ingår i statens budgetintäkter utan i offentlighetsjuridiska personers budget, b) målet med deras uppbörd har definierats i lag och c) de tillämpas utan hänsyn till om de betalningsskyldiga har betalningsförmåga.
- 3) De utgör inte vederlag eller ersättning för tjänster som tillhandahållits av advokater.

⁽¹⁾ EGT 1969 II, s. 405.

⁽²⁾ EGT L 156, 15.6.1985, s. 23.

Talan mot Förbundsrepubliken Tyskland väckt den 26 november 1998 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-427/98)

(1999/C 20/37)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 26 november 1998 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Förbundsrepubliken Tyskland. Sökanden företräds av Enrico Traversa, kommissionens rättstjänst, och dr Andreas Buschmann, nationell expert vid kommissionens rättstjänst, i egenskap av ombud, delgivningsadress: kommissionens rättstjänst, Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner C 254, Kirchberg, Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

1. fastställa att Förbundsrepubliken Tyskland har brutit mot artikel 11 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG⁽¹⁾ av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdeskatt: enhetlig beräkningsgrund genom att inte anta bestämmelser enligt vilka beskattningsunderlaget kan justeras vid inlösande av tillgodokvitton avseende prisnedsättningar.
2. förplikta Förbundsrepubliken Tyskland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Enligt kommissionens uppfattning strider det förbud i tysk rätt som innebär att en skattskyldig (t.ex. en tillverkare) mot företeende av en kupong återbetalar en del av det slutliga försäljningspriset till köparna av hans produkter, utan att direkt ha levererat dessa produkter till köparna, inte får minska sitt beskattningsunderlag i motvarande mån, mot principen om omsättningsskattens neutralitet i artikel 11 A punkt 1 a och artikel 11 C punkt 1 i sjätte direktivet. I den tyska regeringens förvaltningsinstruktion av den 15 april 1998 görs, i överensstämmelse med domstolens dom i målet Elida Gibbs⁽²⁾, en åtskillnad mellan återbetalning till konsument (på grundval av en ”kupong som ger rätt till återbetalning”) och återbetalning till detaljhandlaren (på grundval av en ”rabattkupong”). Det är emellertid ytterst inte avgörande vem som får återbetalningen eller vilken beteckning kupongen har, eftersom båda fallen enligt kommissionen, som stöder sig på domen i målet Elida Gibbs, skall behandlas lika i rättsligt hänseende. Beskattningsunderlaget för en skattskyldig (t.ex. en tillverkare) som, för att främja försäljningen av sina produkter nedsätter en del av det slutliga försäljningspriset

skall minskas med nedsättningsbeloppet (minskat med mervärdesskatten), oberoende av gentemot vilken köpare (skattskyldig eller konsument) nedsättningen sker eller av hur många förvärvsled som föreligger. Det behöver inte ske någon justering av de mellanliggande transaktionerna, eftersom nettovärdet av de kuponger som konsumenten får att erhålla rabatt företer vid köpet av varan skall läggas till grund för beskattningen av detaljhandlaren. Bestämmelserna om omsättningsskatt i Förbundsrepubliken Tyskland, och särskilt 10 § första stycket och 17 § första stycket UStG, såsom de enligt den tyska regeringens förvaltningsinstruktion av den 15 april 1998 med bindande verkan skall tillämpas, strider således mot artikel 11 A punkt 1 a och artikel 11 C punkt 1 i sjätte direktivet. Sistnämnda bestämmelser i direktivet innehåller nämligen principen om omsättningsskattens neutralitet, enligt vilken en skattskyldig inte slutligt får belastas med en del av mervärdesskatten genom att han måste erlagga skatt för ett större belopp än han ytterst har erhållit för sin prestation.

(¹) EGT 1977 L 145, 13.6.1977, s. 1.

(²) Dom av den 24 oktober 1996 i mål C-317/94, REG 1996, s. I-5368.

Talan mot Konungariket Belgien väckt den 30 november 1998 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-429/98)

(1999/C 20/38)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 30 november 1998 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Konungariket Belgien. Sökanden företräds av juridiske rådgivaren Frank Benyon, i egenskap av ombud, delgivningsadress: Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg, Luxemburg.

Europeiska gemenskapernas kommission yrkar att domstolen skall

1. fastställa att Konungariket Belgien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 94/56/EG av den 21 november 1994 om grundläggande principer för utredning av flyghaverier och tillbud inom civil luftfart (¹) genom att inte anta nödvändiga lagar eller andra författningar för att följa detta direktiv eller anmäla nödvändiga åtgärder för att följa det, samt
2. förplikta Konungariket Belgien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Enligt de tvingande bestämmelserna i artikel 189.3 och artikel 5.1 i EG-fördraget skall medlemsstaterna vidta nödvändiga åtgärder för att införliva direktiv med den nationella rättsordningen inom föreskriven tid och omedelbart informera kommissionen om dessa åtgärder. Fristen i fråga löpte ut den 21 november 1996 utan att Konungariket Belgien hade vidtagit de nödvändiga åtgärderna.

(¹) EGT L 319, 12.12.1994, s. 14; svensk specialutgåva, område 7, volym 5, s. 172.

Talan mot Storhertigdömet Luxemburg väckt den 30 november 1998 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-430/98)

(1999/C 20/39)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 30 november 1998 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Storhertigdömet Luxemburg. Sökanden företräds av juridiske rådgivaren Pieter Ja Kuijper och Nicola Yerrell, nationell tjänsteman med förordnande vid rätts-tjänsten, båda i egenskap av ombud, delgivningsadress: Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg, Luxemburg.

Europeiska gemenskapernas kommission yrkar att domstolen skall

- a) fastställa att Storhertigdömet Luxemburg har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt EG-fördraget genom att inte anta eller till kommissionen anmäla de lagar eller andra författningar som är nödvändiga för att följa rådets direktiv 94/45/EG av den 22 september 1994 om inrättandet av ett europeiskt företagsråd eller ett förfarande i gemenskapsföretag och grupper av gemenskapsföretag för information till och samråd med arbetstagare (¹), eller tillse att ledning och arbetstagare har infört de nödvändiga bestämmelserna genom avtal, och således vidta eller underrätta kommissionen om nödvändiga åtgärder för att garantera att de mål som fastställs i direktivet uppfylls, samt
- b) förplikta Storhertigdömet Luxemburg att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Grunder och huvudargument är desamma som i mål C-429/98⁽²⁾. Den föreskrivna fristen enligt direktivet löpte ut den 22 september 1996.

⁽¹⁾ EGT L 254, 30.9.1994, s. 64; svensk specialutgåva, område 5, volym 6, s. 160.

⁽²⁾ Se sidan 23 i detta nummer av EGT.

Överklagande, ingivet den 30 november 1998 av Nicolaos Progoulis, av det beslut som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, första avdelningen, har meddelat den 21 september 1998 i mål T-237/97: Nicolaos Progoulis mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-431/98 P)

(1999/C 20/40)

Nicolaos Progoulis har den 30 november 1998 till Europeiska gemenskapernas domstol överklagat det beslut som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, första avdelningen, har meddelat den 21 september 1998 i mål T-237/97: Nicolaos Progoulis mot Europeiska gemenskapernas kommission. Klaganden företräds av advokaterna Konstantinos Admantopoulos och Vassilios Akritidis, Aten, delgivningsadress: advokatbyrån Arendt & Medernach, 8-10, rue Mathias Hardt, Luxemburg.

Klaganden yrkar att domstolen skall

1. upphäva Europeiska gemenskapernas förstainstansrätts beslut av den 21 september 1998 i mål T-237/97, varigenom klagandens talan avvisades, och
2. avgöra tvisten, genom att
 - ogiltigförklara svarandens beslut av den 13 maj 1997 om avslag på klagandens begäran om att bli omplacerad till lönegrad B 1, löneklass 2, med retroaktiv verkan från och med den 1 mars 1983, inbegripet den begärda omplaceringens motsvarande ekonomiska verkningar, beräknade retroaktivt från och med den 1 mars 1983 jämte lagstadgad ränta med tillämpning av en årlig räntesats på sammanlagt tio procent,
 - förplikta svaranden att till klaganden utge ett belopp som motsvarar den begärda omplaceringens

ekonomiska verkningar från och med den 1 mars 1983 jämte lagstadgad ränta med tillämpning av en årlig räntesats på sammanlagt tio procent, och

- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna i denna instans och rättegångskostnaderna i mål T-237/97 vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt.

Grunder och huvudargument

- Uppenbart felaktig rättstillämpning av förstainstansrätten, eftersom den likställer detta mål med mål T-16/97, Chauvin mot kommissionen. Klaganden har som ny och väsentlig omständighet åberopat avslöjandet i mål T-17/95, Alexopoulou mot kommissionen, att svaranden sedan den 1 september 1983 för en restriktiv politik i fråga om (om)placeringar, även för tjänstemän som anställdts före detta datum. Klaganden har aldrig hävdats att svaranden vägrade att i klagandens fall tillämpa beslutet av den 1 september 1983, i dess lydelse efter ändringar genom domen i målet Alexopoulou, för att på ett subjektivt sätt bedöma hans "utomordentliga" kvalifikationer, vilket var fallet i målet Chauvin.

- Bristfällig motivering.

Överklagande, ingivet den 1 december 1998 av Europeiska unionens råd, av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, femte avdelningen, har meddelat den 30 september 1998 i mål T-154/96: Christine Chvatal m.fl. mot Europeiska gemenskapernas domstol, med stöd av Europeiska unionens råd och Konungariket Nederländerna

(Mål C-432/98 P)

(1999/C 20/41)

Europeiska unionens råd har den 1 december 1998 till Europeiska gemenskapernas domstol överklagat den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, femte avdelningen, har meddelat den 30 september 1998 i mål T-154/96: Christine Chvatal m.fl. mot Europeiska gemenskapernas domstol, med stöd av Europeiska unionens råd och Konungariket Nederländerna. Klaganden företräds av direktören Jean-Paul Jacqué, rättstjänsten, och Diego Canga Fano och Thérèse Blanchet, rättstjänsten, delgivningsadress: Europeiska investeringsbanken, direktoratet för rättsfrågor, generaldirektören Alessandro Morbilli, 100, boulevard Konrad Adenauer, Luxemburg.

Klaganden yrkar att domstolen skall

- upphäva den dom som förstainstansrätten meddelat den 30 september 1998 i mål T-154/96: Christiane Chvatal m.fl. mot Europeiska gemenskapernas domstol, med stöd av Europeiska unionens råd och Konungariket Nederländerna,
- besluta om rättegångskostnaderna i domstolen efter eget skön.

Grunder och huvudargument

(Talans upptagande till sakprövning)

Förstainstansrättens bedömning vad avser huruvida talan kunde upptas till sakprövning är ett uttryck för felaktig rättstillämpning. Rådet anser att de personer som omfattas av tjänsteföreskrifterna har obegränsad rätt att framställa ansökningar som faller inom tjänsteföreskrifternas tillämpningsområde, men att det aldrig kan vara lagligen möjligt att framställa ansökningar utan rättslig grund. Ett beslut som gick sökandena emot kunde i förevarande fall omöjligt vara för handen, eftersom tillsättningsmyndigheten i sitt svar endast konstaterat att såsom lagstiftningen såg ut fanns det ingen rättslig grund för ett beslut att bevilja avgång från tjänsten. Endast om lagstiftningen hade ändrats skulle sökandenas rättsliga ställning ha ändrats. Det resonemang som förstainstansrätten använt för att komma fram till att domstolens tillsättningsmyndighets svar gick sökandena emot vilar på en rättslig bedömning som avviker från tidigare rättspraxis och som helt tydligt inkräktar på den behörighet som enligt fördraget endast tillkommer lagstiftaren. Förstainstansrätten gjorde fel när den fann att invändningen att rådets förordning (EG, Euratom, EKSG) nr 2688/95⁽¹⁾ är rättsstridig kunde upptas till sakprövning. För att en invändning om rättsstridighet skall kunna upptas till sakprövning måste talan om ogiltigförklaring vara självständig, och en invändning om rättsstridighet får endast vara en av de grunder som anförs till stöd för denna talan. I förevarande fall var talans enda och verkliga syfte att ifrågasätta förordningen.

(Sakprövningen)

- Icke-diskrimineringsprincipen har tillämpats på ett felaktigt sätt: Förstainstansrättens slutsats att rådet gjort en godtycklig åtskillnad eller åtminstone gjort en åtskillnad som inte är lämplig med hänsyn till det eftersträvade syftet vilar på en felaktig rättstillämpning. Parlamentet hade åtagit sig att inte utöka sin personal under de närmaste fem åren och hade begärt att ett förslag till förordning skyndsamt skulle utarbetas vad avser dess personal, medan domstolen endast meddelat att den önskade tillämpa avgång från tjänsten för en del av sina tjänstemän.

- Felaktig tillämpning av doktrinen om att Europaparlamentet skall höras på nytt: Eftersom samtliga aktörer, det vill säga Europaparlamentet, rådet och kommissionen, visste att förordningarna om avgång från tjänsten, vilka endast omfattade Europaparlamentets personal, berodde på en pressande önskan från parlamentet, borde reglerna för gemenskapens lagstiftningsprocess ha tillämpats flexibelt, vilket är nödvändigt för att institutionerna skall kunna komma till en samsyn, vad avser det sätt som Europaparlamentet kan yttra sig till rådet och lämna sitt bifall till en ändring av kommissionens ursprungliga förslag. I förevarande fall skulle en överdriven formalism utgöra ett hinder för lagstiftningsprocessen, och denna formalism är på intet sätt nödvändig.

- Felaktigt krav att kommittén för tjänsteföreskrifter skall höras på nytt (felaktig tolkning av artikel 10 i tjänsteföreskrifterna): Förstainstansrätten har i sin dom jämställt ett partssammansatt organ, som är internt för institutionerna och som lagligen företräder en personkategoris intressen, och Europaparlamentet, vilket är en demokratisk institution som väljs i allmänna och direkta val. Detta innebär ett väsentligt ingrepp i det institutionella system som gäller i Europeiska unionen, såsom det upprättats i fördraget och tolkats av domstolen, och utgör således ett åsidosättande av gemenskapsrätten.

⁽¹⁾ EGT L 280, 23.11.1995, s. 1.

Överklagande, ingivet den 1 december 1998 av Europeiska unionens råd, av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, femte avdelningen, har meddelat den 30 september 1998 i mål T-13/97: A. Losch mot Europeiska gemenskapernas domstol, med stöd av Europeiska unionens råd och Konungariket Nederländerna

(Mål C-433/98 P)

(1999/C 20/42)

Europeiska unionens råd har den 1 december 1998 till Europeiska gemenskapernas domstol överklagat den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, femte avdelningen, har meddelat den 30 september 1998 i mål T-13/97: A. Losch mot Europeiska gemenskapernas domstol, med stöd av Europeiska unionens råd och Konungariket Nederländerna. Klaganden företräds av Jean-Paul Jacqué, direktör vid rättstjänsten, Diego Canga Fano och Thérèse Blanchet, rättstjänsten, delgivningsadress: Europeiska investeringsbanken, direktoratet för rättsfrågor,

generaldirektören Alessandro Morbilli, 100, boulevard Konrad Adenauer, Luxemburg.

Klaganden yrkar att domstolen skall

- upphäva förstainstansrättens dom av den 30 september 1998 i mål T-13/97, Antoinette Losch mot Europeiska gemenskapernas domstol, med stöd av Europeiska unionens råd och Konungariket Nederländerna, och
- besluta om rättegångskostnaderna vid domstolen efter eget skön.

Grunder och huvudargument

Grunderna och huvudargumenten är samma som har åberopats i mål C-432/98 P.

Överklagande, ingivet den 1 december 1998 av Europeiska unionens råd, av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, femte avdelningen, har meddelat den 30 september 1998 i mål T-164/97: S. Busacca m.fl. mot Europeiska gemenskapernas revisionsrätt

(Mål C-434/98 P)

(1999/C 20/43)

Europeiska unionens råd har den 1 december 1998 till Europeiska gemenskapernas domstol överklagat den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, femte avdelningen, har meddelat den 30 september 1998 i mål T-164/97: S. Bussaca m.fl. mot Europeiska gemenskapernas revisionsrätt. Klaganden företräds av direktören Jean-Paul Jacqué, rättstjänsten, och Diego Canga Fano och Thérèse Blanchet, rättstjänsten, delgivningsadress: Europeiska investeringsbanken, direktoratet för rättsfrågor, generaldirektören Alessandro Morbilli, 100, boulevard Konrad Adenauer, Luxemburg.

Klaganden yrkar att domstolen skall

- upphäva den dom som förstainstansrätten meddelat den 30 september 1998 i mål T-164/97: S. Bussaca m.fl. mot Europeiska gemenskapernas revisionsrätt,
- besluta om rättegångskostnaderna i domstolen efter eget skön.

Grunder och huvudargument

Grunderna och huvudargumenten är samma som har åberopats i mål C-432/98 P.

Överklagande, ingivet den 3 december 1998, (överklagandet inkom till förstainstansrättens kansli den 30 november 1998), av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, fjärde avdelningen, har meddelat den 16 september 1998 i mål T-215/97: Sari Jouhki mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-435/98 P)

(1999/C 20/44)

Sari Jouhki har den 3 december 1998 (överklagandet inkom till förstainstansrättens kansli den 30 januari 1998) till Europeiska gemenskapernas domstol överklagat den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, fjärde avdelningen, har meddelat den 16 september 1998 i mål T-215/97: Sari Jouhki mot Europeiska gemenskapernas kommission. Klaganden företräds av advokaten Harri Ojala, advokatbyrån Ojala & Urpelainen, Isokatsu 16 B 16, 90100 Uleåborg, Finland.

Klaganden yrkar att domstolen skall

- upphäva förstainstansrättens dom vad gäller ogillandet av Jouhkis talan mot kommissionen,
- upphäva det beslut som fattats av uttagningskommittén i uttagningsprovet KOM/B/973 av den 5 september 1996 att inte tillåta Jouhki delta i uttagningsprovet,
- fastställa att Jouhki hade rätt att delta i uttagningsprovet KOM/B/973.

Klaganden har vidare yrkat att domstolen skall förordna att beslutet om rättegångskostnaderna skall fattas i enlighet med EG-domstolens rättegångsregler.

Grunder och huvudargument

Uttagningskommittén i ett uttagningsprov är bunden av lydelsen av meddelandet om uttagningsprovet i dess publicerade lydelse.

Förstainstansrättens beslut strider mot gemenskapsrätten genom att uttagningskommittén är bunden av lydelsen av meddelandet om uttagningsprovet i dess publicerade lydelse.

Uttagningskommittén har varit skyldig att beakta samtliga de betyg som Jouhki levererat före den frist som utsatts i meddelandet om uttagningsprov.

Louhki har agerat i enlighet med de bestämmelser för uttagningsprovet som ingår i reglerna för det genom att genom examensbevis för sjuksköterskor framlägga utredning om sin grund- och yrkesutbildning. Hon hade således rätt att delta i uttagningsprov KOM/B/973.

Meddelandet om uttagningsprov hade uteslutande avfattats av kommissionen och sökandena saknade möjlighet att påverka dess innehåll eller de begrepp och uttryck som användes där.

Som en finskspråkig sökande måste Jouhki även ha kunnat lita till att det finskspråkiga meddelandet även har ett innehåll och en tolkning som är förenliga med finskan. Denna tilltro skall skyddas.

I enlighet med allmänna rättsprinciper skall meddelandet tolkas till nackdel för kommissionen, som har avfattet det.

Överklagande, ingivet den 3 december 1998 av *Industria del Frío Auxiliar Conservera SA*, av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, andra avdelningen, har meddelat den 15 september 1988 i mål T-136/95: *Industria del Frío Auxiliar Conservera SA* mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-437/98 P)

(1999/C 20/45)

Industria del Frío Auxiliar Conservera SA, bolag bildat enligt spansk lag den 3 december 1998 till Europeiska gemenskapernas domstol överklagat det beslut som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, andra avdelningen, har meddelat den 15 september 1988 i mål T-136/95: *Industria del Frío Auxiliar Conservera SA* mot Europeiska gemenskapernas kommission. Klaganden företräds av advokaterna Ignacio Sáenz-Cortabarría Fernández och Marta Morales Isasi, Biskaya, delgivningsadress: Guy Harles, 8-10, rue Mathias Hardt.

Klaganden yrkar att domstolen skall

— upphäva förstainstansrättens beslut av den 15 september 1988 i mål T-136/95,

— avgöra målet slutgiltigt och

- a) upphäva kommissionens beslut 95/119/EG av den 7 april 1995 om vissa skyddsåtgärder rörande fiskeprodukter med ursprung i Japan (EGT L 80, 8.4.1995, s. 56), till den del dessa åtgärder rör fiskeprodukter på väg till gemenskapen vid tidpunkten för beslutets publicering,
- b) förplikta Europeiska gemenskapen att ersätta klagandens skador under de frister som har anförts i andra strecksatsen i talan om ogiltigförklaring och skadestånd vid förstainstansrätten⁽¹⁾,
- c) förplikta kommissionen att ersätta klagandens kostnader vid såväl förstainstansrätten som domstolen,

— i andra hand, i avsaknad av en möjlighet att slutgiltigt avgöra tvisten på så sätt som har anförts i andra strecksatsen, genom att tvisten inte är redo för avgörande,

- a) ogiltigförklara det omtvistade beslutet på så sätt som har anförts i punkt a i föregående strecksats,
- b) återförvisa målet till förstainstansrätten för att denna skall fortsätta handläggningen av skadeståndstalan,
- c) förplikta kommissionen att ersätta klagandens rättegångskostnader vid såväl förstainstansrätten som domstolen vad avser talan om ogiltigförklaring och fatta beslut senare vad avser kostnaderna i samband med skadeståndstalan.

— Eller alternativt: i avsaknad av en möjlighet att slutgiltigt avgöra tvisten på så sätt som har yrkats i andra strecksatsen därför att den inte är redo för avgörande, återförvisa målet till förstainstansrätten för att den skall fortsätta handläggningen av såväl talan om ogiltigförklaring som talan om skadestånd.

Grunder och huvudargument

— Rättsligt fel genom att förstainstansrätten tolkade att en tolkningsdom av domstolen om ogillande av grun-

derna för ogiltigförklaring kan berättiga ogillande av klagandens talan utan fortsatt handläggning. En dom som domstolen meddelar inom ramen för en tolkningsfråga⁽²⁾ där de påstådda grunderna för ogiltigförklaring ogillas innebär inte i strikt bemärkelse att gemenskapsrättsakten är giltig – det vill säga förenlig med EG-fördraget – utan att domstolen, för det fall det saknas anledning att ogiltigförklara den, endast har påpekat att ”det inte finns tillräckliga omständigheter som berättigar en ogiltigförklaring”, vilket innebär att det inte finns några hinder för en ogiltighetsbedömning av andra skäl i en senare dom.

— Åsidosättande av rätten till försvar och rätten att erhålla faktiskt rättsligt stöd genom att förstainstansrätten inte i tillräcklig utsträckning och i vart fall inte tillräckligt undersökte klagandens påståenden gemensamt och vart för sig mot bakgrund av de nya bedömningsomständigheter som hade lämnats in efter det skriftliga förfarandet. Genom sina beslut 97/513/EG⁽³⁾, 97/515/EG⁽⁴⁾ och 97/515/EEG⁽⁵⁾ medgav kommissionen enligt klaganden att ett alternativt sätt för att skydda intressena för en vara som är på väg då ett importförbud träder i kraft bestående i att varan genomgår vissa särskilda undersökningar inte medför någon risk för folkhälsan.

— Åsidosättande av förfaranderegler: målet förvisades vid plenum av den 11 januari 1996 till en avdelning bestående av fem domare. Beslutet av den 2 maj 1996, varigenom det gjordes en undersökning av den invändning om rättegångshinder som hade inlämnats av kommissionen i samband med sakframställningen, fattades av andra avdelningen i utökad sammansättning. Klaganden anförde i samband med ansökan rörande avsikten att hänföra målet till en avdelning bestående av tre domare sin förvåning, även om den inte motsatte sig den. Klaganden anser att andra avdelningen bestående av tre domare inte var behörig att fatta det överklagade beslutet, eftersom talan om ogiltigförklaring och skadestånd ogillades efter det att förfarandet avslutats.

⁽¹⁾ EGT C 229, 2.9.1995, s. 24.

⁽²⁾ Domstolens dom av den 17 juli 1997 i mål C-183/95, Affish, REG 1997, s. I-4315.

⁽³⁾ Kommissionens beslut 97/513/EG av den 30 juli 1997 om vissa skyddsåtgärder mot vissa fiskeriprodukter med ursprung i Bangladesh (EGT L 214, 6.8.1997, s. 46).

⁽⁴⁾ Kommissionens beslut 97/515/EG av den 1 augusti 1997 om vissa skyddsåtgärder mot vissa fiskeriprodukter med ursprung i Indien (EGT L 214, 6.8.1997, s. 52).

⁽⁵⁾ Kommissionens beslut 97/516/EG av den 1 augusti 1997 om vissa skyddsåtgärder mot vissa fiskeriprodukter med ursprung i Madagaskar (EGT L 214, 6.8.1997, s. 53).

Talan mot Storhertigdömet Luxemburg väckt den 3 december 1998 av Europeiska gemenskapernas kommission
(Mål C-438/98)

(1999/C 20/46)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 3 december 1998 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Storhertigdömet Luxemburg. Sökanden företräds av Antonio Aresu, rättstjänsten, och Nicola Yerrell, nationell tjänsteman med förordnande vid rättstjänsten, båda i egenskap av ombud, delgivningsadress: Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg, Luxemburg.

Europeiska gemenskapernas kommission yrkar att domstolen skall

— fastställa att Storhertigdömet Luxemburg har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt EG-fördraget genom att inte anta eller till kommissionen anmäla lagar eller andra författningar för att följa rådets direktiv 96/97/EG av den 20 december 1996 om ändring av direktiv 86/378/EEG om genomförandet av principen om likabehandling av män och kvinnor i företags- eller yrkesbaserade system för social trygghet⁽¹⁾, samt

— förplikta Storhertigdömet Luxemburg att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Grunder och huvudargument är desamma som i mål T-429/98⁽²⁾. Den föreskrivna fristen enligt direktivet löpte ut den 1 juli 1997.

⁽¹⁾ EGT L 46, 17.2.1997, s. 20.

⁽²⁾ Se sidan 23 i detta nummer av EGT.

Avskrivning av mål C-278/97⁽¹⁾

(1999/C 20/47)

Genom beslut av den 7 oktober 1998 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-278/97 (begäran om förhandsavgörande från Oberster Gerichtshof), Wrangler Germany GmbH mot Metro Selbstbedienungsgroßhandel GmbH.

⁽¹⁾ EGT C 295, 27.9.1997.

Avskrivning av mål C-296/97⁽¹⁾
(1999/C 20/48)

Genom beslut av den 7 oktober 1998 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-296/97 (begäran om förhandsavgörande från Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen), Ulrich Gloger mot Bergamt Kamen, intervenient: Vertreter des öffentlichen Interesses beim Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen.

⁽¹⁾ EGT C 318, 18.10.1997.

Avskrivning av mål C-377/97⁽¹⁾
(1999/C 20/51)

Genom beslut av den 9 oktober 1998 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-377/97: Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Grekland.

⁽¹⁾ EGT C 7, 10.1.1998.

Avskrivning av mål C-369/97⁽¹⁾
(1999/C 20/49)

Genom beslut av den 8 oktober 1998 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-369/97 (begäran om förhandsavgörande från Oberster Gerichtshof): Schutzverband gegen unlauteren Wettbewerb mot F. W. Woolworth Co Gesellschaft mbH.

⁽¹⁾ EGT C 370, 6.12.1997.

Avskrivning av de förenade målen C-239/96 och C-240/96⁽¹⁾

(1999/C 20/52)

Genom beslut av den 14 oktober 1998 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av de förenade målen C-239/96 och C-240/96: Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland, med stöd av Förbundsrepubliken Tyskland, Kongungariket Danmark och Europeiska unionens råd, mot Europeiska gemenskapernas kommission, med stöd av Europaparlamentet.

⁽¹⁾ EGT C 269, 14.9.1996.

Avskrivning av mål C-382/97⁽¹⁾
(1999/C 20/50)

Genom beslut av den 8 oktober 1998 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-382/97 (begäran om förhandsavgörande från Verwaltungsgerichtshof): Gerhard Köbler mot Bundesminister für Wissenschaft, Forschung und Kunst.

⁽¹⁾ EGT C 7, 10.1.1998.

Avskrivning av mål C-370/97⁽¹⁾
(1999/C 20/53)

Genom beslut av den 20 oktober 1998 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-370/97 (begäran om förhandsavgörande från Oberster Gerichtshof), Poloco SA mot Jürgen Denz.

⁽¹⁾ EGT C 387, 20.12.1997.

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS BESLUT

av den 23 oktober 1998

i mål T-25/96 (92): Arbeitsgemeinschaft Deutscher Luftfahrt-Unternehmen m.fl. mot Europeiska gemenskapernas kommission⁽¹⁾

(Fastställande av rättegångskostnader)

(1999/C 20/54)

(Rättegångsspråk: tyska)

Förstainstansrätten, femte avdelningen i utökad sammansättning (ordföranden J. D. Cooke samt domarna R. García-Valdecasas, P. Lindh, J. Pirrung och M. Vilaras; justitiesekreterare: H. Jung), har den 23 oktober 1998 meddelat beslut i mål T-25/96 (92): Arbeitsgemeinschaft Deutscher Luftfahrt-Unternehmen, Bonn, bestående av följande medlemmar: Aero Lloyd Flugreisen GmbH & Co. Luftverkehrs-KG, Oberursel (Tyskland), Air Berlin GmbH & Co. Luftverkehrs KG, Berlin, Condor Flugdienst GmbH, Kelsterbach, (Tyskland), Germania Fluggesellschaft mbH, Berlin, Hapag-Lloyd Fluggesellschaft mbH, Langenhagen, (Tyskland), LTU Lufttransport Unternehmen GmbH & Co. KG, Düsseldorf, (Tyskland), och Hapag-Lloyd Fluggesellschaft mbH, Langenhagen, företrädna av advokaten Gerrit Schohe Hamburg, med delgivningsadress i Luxemburg hos advokatbyrån Marc Baden, 34 b, rue Philippe II, mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: Paul Nemitz) angående en talan om fastställande av rättegångskostnader på grund av förstainstansrättens beslut av den 14 mars 1997 i mål T-25/96, Arbeitsgemeinschaft Deutscher Luftfahrt-Unternehmen och Hapag-Lloyd mot kommissionen (REG 1997, s. II-363). Beslutet har följande lydelse:

Det totala beloppet avseende de rättegångskostnader som kommissionen skall utge till sökandena fastställs till 30 000 DEM, med tillägg för den mervärdesskatt som eventuellt skall betalas på detta belopp.

⁽¹⁾ EGT C 145, 18.5.1996.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 3 november 1998 av UPS Europe NV/SA

(Mål T-182/98)

(1999/C 20/55)

(Rättegångsspråk: engelska)

UPS Europe NV/SA har den 3 november 1998 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot

Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av T. R. Ottervanger, delgivningsadress: Loeff Claeys Verbeke, 5, rue Charles Martel, L-2134 Luxemburg.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut att inte inleda ett förfarande enligt artikel 93.2 i EG-fördraget mot Förbundsrepubliken Tyskland i anledning av den fråga om statligt stöd som har väckts i sökandens klagomål, samt
- förplikta kommissionen att ersätta sökandens rättegångskostnader i detta förfarande.

Grunder och huvudargument

Den 7 juli 1994 ingav sökanden, som ingår i koncernen "United Parcel Service" (UPS), vilken är världsledande på paketleveranser, ett klagomål till kommissionen i vilket kommissionen uppmanades att inleda ett förfarande för att bland annat fastställa att Deutsche Bundespost Postdienst, numera Deutsche Post AG, missbrukade sin ställning på marknaden och ägnade sig åt korsvis subventionering, vilket stred mot EG-fördraget, i synnerhet artiklarna 86, 90, 92 och 93 i detta.

Den 19 december 1997 skickade kommissionen en skrivelse i vilken den uppgav att den skulle inleda ett förfarande enligt artikel 93.2 i fördraget "i början på nästa år". I en skrivelse av den 10 augusti 1998 uppmanade sökanden kommissionen att ta ställning till klagomålet mot Förbundsrepubliken Tyskland enligt artikel 92. Den 2 oktober 1998 svarade kommissionen att den skulle "undersöka" Deutsche Post AG:s ställning och uppträdande enligt artikel 86 i fördraget och därför inte skulle inleda – åtminstone inte för närvarande – ett förfarande enligt artikel 93 (det omtvistade beslutet).

Sökanden har åberopat fyra grunder till stöd för sin talan:

1. Kommissionen har öveträtt artikel 93.2 i EG-fördraget genom att inte inleda ett förfarande enligt denna artikel mot Förbundsrepubliken Tyskland. I skrivelsen av den 19 december 1997 uppgav kommissionen att den skulle inleda ett förfarande i början på år 1998. Enligt sökandens mening betyder detta uttalande att kommissionen vid den tidpunkten hade kommit fram till att den hade mycket svårt att bedöma huruvida de stöd-

- åtgärder som avsågs i klagomålet var förenliga med den gemensama marknaden. Härav följer att kommissionen var skyldig att inleda ett förfarande enligt artikel 93.2 och att beslutet att inte göra detta var rättsstridigt.
2. Kommissionens omtvistade beslut innebär en överträdelse av artikel 190 i EG-fördraget, eftersom det inte ger sökanden någon rimlig förklaring till vad som föranledde kommissionen att ändra sin ursprungliga ståndpunkt.
 3. Kommissionen har åsidosatt principen om skydd för berättigade förväntningar.
 4. Kommissionen har åsidosatt principen om god förvaltningssed, eftersom den i detta fall inte har behandlat sökandens klagomål omsorgsfullt.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission och Europeiska unionens råd väckt den 19 november 1998 av Dorothy Bell m.fl.

(Mål T-184/98)

(1999/C 20/56)

(Rättegångsspråk: engelska)

Dorothy Bell m.fl. har den 19 november 1998 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission och Europeiska unionens råd. Sökanden företräds av Kenneth Parker, QC, och Rhodri Thompson, delgivningsadress: Monckton Chambers, 4 Raymond Buildings, Gray's Inn, London WC1R 5BP, Förenade kungariket.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- fastställa att avslaget på sökandenas klagomål, genom vilket kommissionen och rådet underlät att med avseende på sökandena vidta särskilda åtgärder för att följa förstainstansrättens dom av den 12 december 1996 i de förenade målen T-177/94 och T-377/94, Altmann m.fl. mot kommissionen, är rättsstridigt och utgör ett tjänstefel för vilket kommissionen och rådet är skadeståndsansvariga,

— förplikta kommissionen och rådet att till sökandena betala

- a) de enskilda belopp som anges i den plan som bifogats ansökan i bilaga 7, beräknade i förhållande till tidpunkten för domen, och, för det fall att inget förordnas om sökandenas skyldighet, att betala skatt i Förenade kungariket för dessa belopp,
- b) ytterligare belopp såsom
 - i) de belopp som sökandena skall betala i skatt i Förenade kungariket, i vilket fall storleken på beloppen skall bestämmas först efter förhandlingar mellan parterna och skattemyndigheterna i Förenade kungariket, eller
 - ii) det faktiska skadestånd som sökandena är skyldiga att betala till skattemyndigheterna i Förenade kungariket, i vilket fall rådet och kommissionen är skyldiga att ersätta sökandena för detta följdansvar, och

— förplikta kommissionen och rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökande i förevarande mål ingår i JET:s personal och är alla anställda av UKAEA (United Kingdom Atomic Energy Authority). De yrkar att kommissionen och rådet skall betala skadestånd för sin underlåtenhet att följa förstainstansrättens dom av den 12 december 1996 i de förenade målen T-177/94, Altmann m.fl. mot kommissionen och T-377/94, Casson m.fl. mot kommissionen⁽¹⁾, trots att de uttryckligen anmodats att göra detta.

Sökandena har i huvudsak framställt samma yrkanden som de i mål T-130/98, Altmann m.fl. mot kommissionen⁽²⁾, med undantag för de datum från vilka de räknar sina skadeståndsanspråk. Även om det finns tekniska skillnader vad beträffar de grunder på vilka sökandena stöder sina yrkanden, av det skälet att det i ifrågavarande dom inte ogiltigförklarades något beslut som rörde sökandena i förevarande mål, hävdar sökandena att i deras yrkanden i huvudsak är identiska med de yrkanden som framstälts av sökandena i mål T-30/98 och att kommissionen och rådet enligt gemenskapsrätten var skyldiga att avhjälpa den i domen fastslagna orätt som förorsakats alla de i JET:s personal som är anställda av UKAEA, eller att betala skadestånd för sin underlåtenhet att göra detta.

⁽¹⁾ REG 1996, s. II-2041.

⁽²⁾ EGT C 184, 13.6.1998, s. 11.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 25 november 1998 av Compañía Internacional de Pesca y Derivados, SA (INPESCA)

(Mål T-186/98)

(1999/C 20/57)

(Rättegångsspråk: spanska)

Compañía Internacional de Pesca y Derivados, SA (INPESCA), med säte i Bermeo (Spanien), har den 25 november 1998 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaterna Iciar Angulo Fuertes och Begoña Angulo Fuertes, Biskaya, delgivningsadress: advokatbyrån Ernest Arendt, 8–10, rue Mathias Hardt, Luxemburg.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara det kritiserade beslutet,
- fastställa, i enlighet med artikel 176 andra stycket i jämförelse med artikel 178 och artikel 215.2 i EG-fördraget, att bolaget "Compañía Internacional de Pesca y Derivados, SA (INPESCA)" har rätt till ersättning för de skador som vållats genom det kritiserade beslutet, för beslutet att inte bevilja finansiellt stöd från gemenskapen för 216 886 200 ESP jämte dröjsmålsränta motsvarande avslaget på ett sådant finansiellt stöd från gemenskapen från och med den 12 mars 1992 till och med den dag då stödet tas emot i enlighet med rättsprinciper som är gemensamma för medlemsstaterna,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden, vars verksamhetsområde består i byggande, förvärv, förvaltning, uthyrning, reparation och utnyttjande av båtar, ifrågasätter svarandens beslut av den 16 september 1998 om avslag på finansiellt stöd från gemenskapen för byggande av en båt med frysanläggning för fiske av tonfisk (nr ES/0002/90 och ES/0224/91).

I detta avseende skall det påpekas att kommissionen genom beslut av den 18 december 1990 och den 8 november 1991 fastställde att det ovannämnda byggandet, trots att det uppfyllde samtliga krav på som ställs upp för att stödet i fråga skall utbetalas, faktiskt inte kunde beviljas detta stöd, eftersom de motsvarande delar som är tillgängliga för åren 1991 och 1992 inte är tillräckliga i det avseendet.

Sökanden anser i detta avseende att det har fastställts att sådana budgeterade delar till följd av återbärningar, minskningar eller utebliven tillämpning i stort sett inte har tillämpats och vidare att det, till följd av ogiltigförklaringen och återbärningen av ett antal oriktigt beviljade stöd för byggande eller förnyelse av fiskebåt, finns tillräcklig kredit för att fästa avseende vid byggandet i detta fall.

Sökanden anser inte heller att det är riktigt att det i det kritiserade beslutet hänvisas till artikel 37 i förordning (EEG) nr 4028/86⁽¹⁾ som förefaller begränsa omprövningen av de förslag som inte har finansierats på grund av bristande medel. Kommissionen är av den uppfattningen att artikel 6.2 i förslaget till förordning om strukturella åtgärder inom sektorn för fiske⁽²⁾ förklarar att de belopp som har hänförs till stöd för kommissionens projekt mellan den 1 januari 1989 och den 31 december 1993 och med beaktande av vilka det inte har inkommit med en ansökan om slutgiltig betalning ex officio skall friskrivs av kommissionen, utan att det påverkar de projekt som har friskrivits domstolsvägen, varav det framgår att de projekt som har underkastats domstolsbehandling, såsom i det föreliggande fallet, skall beaktas. Europeiska gemenskapens revisionsrätt godtog dessutom i sin årsrapport för år 1990 att ansökningar om finansiellt stöd enligt vad som föreskrivs i förordning nr 4028/86 beaktats vad gäller mer än två räkenskapsår.

Sökanden avslutat pläderingen med att hävda att det kritiserade beslutet har fattats genom maktmissbruk i samband med att principen om icke-diskriminering har åsidosatts.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EEG) nr 4028/86 av den 18 december 1986 om gemenskapsåtgärder för förbättring och anpassning av strukturerna inom sektorn för fiske och fiskodling (EGT L 376, 31.12.1986, s. 7).

⁽²⁾ EGT C 176, 9.6.1998, s. 44.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 25 november 1998 av Pascual Juan Cubero Vermurie

(Mål T-187/98)

(1999/C 20/58)

(Rättegångsspråk: franska)

Pascual Juan Cubero Vermurie, Bryssel, har den 25 november 1998 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaten Eric Boigelot, Bryssel, delgivningsadress: advokatbyrån Louis Schiltz, 2, rue du Fort Rheinsheim, Luxemburg.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara tillsättningsmyndighetens beslut av den 6 april 1998 att inte befordra sökanden till lönegrad A 5 för befordringsåret 1998,
- ogiltigförklara beslutet av den 9 oktober 1998 om avslag på det klagomål mot det omtvistade beslutet av den 6 april 1998 som sökanden ingav den 27 april 1998 och som den 6 maj 1998 registrerades hos generalsekretariatet under nummer R/436/98,
- förplikta svaranden att betala ett skadestånd till sökanden för ekonomisk och ideell skada om i överensstämmelse med rätt och billighet (*ex aequo et bono*) fastställts till 250 000 BEF med förbehåll för en höjning eller sänkning under förfarandet, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden har redan innehaft ett flertal tjänster inom den europeiska förvaltningen (bland annat vid kommissionens rättstjänst, som rättssekreterare hos en av EG-domstolens domare, som assistent åt generaldirektören vid GD XXIV).

Till stöd för sin talan har sökanden åberopat följande:

- Åsidosättande av tjänsteföreskrifterna, i synnerhet artiklarna 24 tredje och fjärde stycket och 45.1.
- Åsidosättande av allmänna rättsprinciper, såsom att varje rättsakt skall vila på motiveringar som skall vara lagenliga, det vill säga relevanta, inte bygga på felaktig rättstillämpning eller felaktig bedömning av fakta, och principen att en lösning inte får strida mot en rättsregel eller skälighetsprincip.
- Åsidosättande av principerna om proportionalitet, likabehandling av tjänstemän och skydd för berättigade förväntningar.

Enligt sökanden har tillsättningsmyndigheten genom att fatta de omtvistade besluten tillämpat godtyckliga och oskäliga kriterier som orsakat sökanden allvarlig skada.

Den ideella skada som sökanden har lidit följer av att han ser sig förhindrad att få den lönegrad som han förtjänar, trots en rörlighet som är motiverad av karriärmöjligheter

som skulle öka hans erfarenhet och kunskaper. Den ekonomiska skadan följer av uteblivet lönetillägg sedan den 1 april 1998, som är det datum då sökanden borde ha befordrats.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 4 december 1998 av Comune di Sassuolo

(Mål T-189/98)

(1999/C 20/59)

(Rättegångsspråk: italienska)

Comune di Sassuolo har den 4 december 1998 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaten Fabio Dani, Ferrara, i egenskap av ombud, delgivningsadress: advokatbyrå Alex Schmitt, 71, rue des Aubépines, Luxemburg.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara Europeiska gemenskapernas kommissions (generaldirektorat V) beslut D(98) DG V.A.4 DC/MG/se/980511 av den 12 maj 1998, vilket delgivits Comune di Sassuolo genom Italienska Republikens arbetsmarknads- och socialministerium den 5 oktober 1998,
- förplikta kommissionen att ersätta sökandens rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Sökanden i detta mål, som är en italiensk kommun, ifrågasätter avslaget på begäran om förlängning av ett pilotprojekt som finansieras av Europeiska socialfonden (Ariadne-programmet) avseende utprovning och utveckling av system för att förbättra arbetsförmedlingen.

Därvid anför sökanden för det första att enligt projektets tidsplan var sista dagen för att ange de utgifter som kunde åtnjuta bidrag, för slutbetalning till de slutliga bidragstagnarna och för att bedöma finansieringen fastställd till den 31 december 1996, den 31 december 1997 respektive den 30 april 1998. Det anges vidare på den punkten att inledandet av fas 4 i projektet, kallas ”förvaltning av förmedlingen”, bland annat bestående i öppnandet för allmänheten av en förmedling för att arbetsgivare och arbets-

sökande skulle mötas, hade försenats något på grund av ombyggnadsarbeten i de lokaler där förmedlingen är belägen. Av den anledningen begärdes att förmedlingen skulle inledas först den 22 juni 1998. Avslaget på denna begäran utgör föremålet för denna tvist.

Enligt sökanden är detta beslut resultatet av ett uppenbart maktmissbruk samt saknar helt motivering. Enligt sökanden förefaller avslaget på kommunens begäran om förlängning obegripligt. Begäran avser endast en och en halv månad och en försening som uteslutande beror på oförutsägbara omständigheter. Denna avvikelse beror nämligen

på vissa förseningar på grund av ombyggnadsarbetena i de lokaler där förmedlingen i fråga skulle utföras.

Sökanden instämmer inte heller i den åsikten att begäran om förlängning måste ha gjorts före den 31 december 1996, eftersom det den dagen ännu inte var möjligt att avgöra hur lång förseningen faktiskt skulle bli. Med andra ord fortsatte kommunen sin verksamhet så länge den ansåg det realistiskt att projektet skulle avslutas inom den frist som ursprungligen hade planerats och beslöt att begära förlängning först när det visat sig exakt hur lång förseningen skulle bli.
